

# Reform? veya Geri Yükle?

Randolph Dunn

## Bölüm 1

### Reformasyon Hareketi

#### Rönesans 1517 – 1648 MS

1118 ile 1518 yılları arasında Katolikler ve Alman İmparatoru (iktidarda kimin olduğuna bağlı olarak) sırayla Hıristiyanları keşfettikleri anda şehit ettiler. Yaklaşık 4.000 kişi (Orta Avrupa'nın her yerinde [orta Almanya'daki Alsace-Lorraine dahil]) bu dört yüzyıl boyunca yaşanan zulüm sonucu öldü. Dolayısıyla Alsace-Lorraine'deki bu kiliseler, Martin Luther'in Katoliklikten kopmasına yol açan etkidenden kısmen sorumludur. Luther muhtemelen onların öğretilerini hiç duymamıştı, ancak Hıristiyanların Katolik Kilisesi tarafından öldürülme şekline itiraz etti. Hatta Katolikler Luther'in "Alsas'taki (Alsas'ın bir bölgesi) sapkın kiliselerle yakın ilişki içinde olduğundan" şüpheleniyorlardı. Buna rağmen Avrupa'daki Anabaptist kiliseler hem Katoliklerin hem de Protestanların zulmüne maruz kaldı.

Rönesans papaları herkesin bildiği gibi dünyevi idi. Taklitçilik, adam kayırma ve mali aşırılık gibi suiistimler arttı. Katolik Kilisesi, [bir bedel karşılığında elde edilebilen] rüşvet ve ahlaksızlıkla doluydu. Hoşgörü satışı özellikle talihsiz bir uygulamaydı çünkü gerçek ruhsal tövbeyi ve yaşamın iyileşmesini etkiliyordu. Aynı zamanda popüler dindarlıkta gerçek bir yükseliş kendini gösterdi ve insanların beklentileri ile manevi ihtiyaçlarını karşılama yetenekleri arasındaki eşitsizliği artırdı.

#### Martin Luther(1483-1546)

Martin Luther'in manevi öncülleri arasında şunlar gibi adamlar vardı:John Wycliffe (1328-1384)veJohannes Hus(1369-1415), [Katolik] kilisesini benzer doğrultuda reform etmeye çalışan kişi. 1517'de Luther çivilediDoksan Beş TezkapısınaTüm Azizler Kilisesi, içindeWittenbergüniversiteyle ilgili duyurular için duyuru panosu görevi gördü.<sup>[1]</sup>Bunlar Kiliseyi ve Papayı eleştiren tartışma noktalarıydı. En tartışmalı noktalar, hoşgörü satışı uygulaması ve Kilise'nin bu konudaki politikası üzerinde yoğunlaştı.araf.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant\_Reformation

1520'de Luther üç kitapçık yayınladı:

- Roma'nın istismarlarını anlattı
- Ahlak ve dogma alanında talep edilen reformlar
- Bazı kutsal törenlere, dönüşümlere ve azizlere ibadet
- İncil'in tek başına bir Hıristiyan için nihai otoriteyi oluşturduğu konusunda ısrar etti.

[The restoration movement.com/lessons/chlesson03.htm](http://The restoration movement.com/lessons/chlesson03.htm)

Luther benimsedi<sup>1</sup>-- "Kutsal Yazılara aykırı olmayan şey Kutsal Yazılar içindir ve Kutsal Yazılar da onun içindir."

<sup>1</sup>The bible way online.com'daki Kutsal Yazıların Sessizliği araştırmasına bakın.

Luther bir tehditti (en azından Almanya'da). 1520'de "kilisesini" kurduğunda Katolikler bir sorunla karşı karşıya olduklarını biliyorlardı. Anabaptist kiliseler yanlışlıkla onlarla aynı kefeye konuldu. Katolikler korkup koşuyor ve herkesi (Hıristiyan ve Protestan) öldürüyorlardı. Katolikler artık Hıristiyanları tesadüfen buldukları için öldürmekle yetinmiyorlardı; artık gerçekten de avlanıyorlardı. Yalnızca Alsace-Lorraine'de yaklaşık 100.000 üyeden yaklaşık 42.000'i, Katoliklik uğruna Hıristiyanlıktan vazgeçemedikleri için yakıldı. Bu katliam yaklaşık 1525 ila 1536 yılları arasında meydana geldi. Koşullar her yerde benzerdi. 1595'e gelindiğinde Alsace-Lorraine'deki Hıristiyanların sayısı yalnızca 1.000'di. Cemaatlerin çoğu söndürüldü. Moravya'daki cemaatler, üye sayısı ciddi oranda azalmış olsa da Macaristan, Polonya, Ukrayna ve Kırım'a kaçmayı başardılar. 1799'da Eulogius Schneider (Katolik bir rahip), Fransız Devrimi'ne Napolyon'la birlikte katılmadıkları için son üç şehidin kafasını kesti.(dan uyarlandı[allexperts.com/q/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm](http://allexperts.com/q/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm)Marvin Howard)

Sonuç, Avrupa'daki kilisenin neredeyse yok edilmesiydi.

### **Ulrich Zwingli (1484 –1531)**

İsviçre'deki Reformasyon ilk olarak Zürih'te rahip Ulrich Zwingli'nin önderliğinde gelişti. Zwingli, Erasmus'tan ve Hıristiyan hümanizminden etkilenmişti. İncil'i inceleyerek ve Lutherciler ile olan temaslarından dolayı Hıristiyanlık konusunda Evanjelik bir anlayışa ulaştı. 1 Ocak 1519'da, belediye meclisini ve Zürih halkını reforma yönelten Yeni Ahit üzerine 6 yıllık bir vaaz serisine başladı. 1523'te papalık temsilcisiyle kamuya açık bir tartışma için hazırladığı Altmış Yedi Makaleye verilen olumlu yanıt, programının popülerliğini kanıtladı. Ayinin kaldırılması (ve yerine sembolik bir Rab'bin Sofrası getirilmesi), piskoposluk kontrolünden bağımsızlık ve hem rahiplerin hem de Hıristiyan yargıçların Tanrı'nın iradesine uyacakları bir şehir devletinde reform yapılması çağrısında bulundu.

[mb-soft.com/Believe/txn/reformat.htm](http://mb-soft.com/Believe/txn/reformat.htm)

Lent sırasında oruç tutma geleneğine, dini hiyerarşideki yozlaşmaya saldırdı, din adamlarının evliliğini teşvik etti ve ibadet yerlerinde resimlerin kullanılmasına saldırdı.  
[en.wikipedia.org/wiki/Huldrych\\_Zwingli](http://en.wikipedia.org/wiki/Huldrych_Zwingli)

Zwingli, herhangi bir şeyin<sup>2</sup>"Yeni Ahit'te emredilmemiş veya öğretilmemiş olanlar kayıtsız şartsız reddedilmelidir." YANSIMALARAI MaxeySayı #401,30 Haziran 2009'dan alınmıştır

[http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene\\_Fathers/  
Volume\\_III/Apologetic/The\\_Chaplet,\\_or\\_De\\_Corona/Chapter\\_II](http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II)

### **Radikal Reformasyon**

İsviçre ve Almanya'da başlayan Radikal Reformasyon birçok insanı doğurdu.Anabaptistboyunca gruplarAvrupa. Tarihsel olarak radikal reformcular çeşitli isimler altında faaliyet gösteriyorlardı.

<sup>2</sup>[thebiblewayonline.com](http://thebiblewayonline.com) - Kutsal Yazıların Sessizliği sayfasına bakın.

Kardeşler veya İsviçreli Kardeşler - bir gruptur radikal Evanjelist reformcular başlangıçta kim takip etti Ulrich Zwingli ile ilgili Zürih, ancak daha sonra şimdi olarak bilinen hareketi başlattı. Anabatizm. 1525 yılında Felix Manz, Conrad Grebel, George Blaurock, ve diğerleri yeni bir grup kurdular ve bu grup bunu reddetti bebek vaftizi ve Kardeşlerin gerçek Hıristiyanlık olduğunu iddia ettiği şeyi vaaz etti. Dayalı Sola Scriptura [yalnızca kutsal metin], İsviçreli Kardeşler, İncil'de bebek vaftizinden bahsedilmediği için bunun kilise tarafından uygulanmaması gerektiğini ilan ettiler. Bu daha sonra Ulrich Zwingli tarafından yalanlandı. Sonuç olarak, konseyin Zwingli'nin pozisyonunu onayladığı kamuoyunda bir anlaşmazlık çıktı. Bu, İsviçreli Kardeşleri kristalleştirdi ve Katolik Kilisesi'nin yanı sıra diğer tüm reformcular tarafından da onlara zulme uğramasıyla sonuçlandı.

Anabaptistlerin ilk kez Zwingli yönetimindeki Protestanlar tarafından zulme uğradığını belirtmek önemlidir. Onlar onun gözetiminde, kasabasında ortaya çıkmışlardı ve onun eski öğrencileriydi. Belki de Protestanlığın çeşitli rakip versiyonlarının varlığının, herhangi bir reformu gerçekleştirme şansına onarılamaz biçimde zarar vereceğinden korkuyordu. Belki... ama hiçbir şey onun eylemlerini haklı gösteremez. Yargıcın kulağı ondaydı; Reformdan sorumluydu. Konsey yeniden vaftiz etmenin ölümcül bir suç olduğunu açıkladı, o yüzden bunu uygulayalım.

Felix Manz, Luther'in tezlerini çivilemesinden on kısa yıl sonra, 1527'de ilk Anabaptist şehit oldu. Zürich'in tam ortasında nehirde boğuldu. Diğer Anabaptistler dövüldü veya sürgüne gönderildi. Bunlar Protestan topraklarında standart uygulamalar haline geldi.

Yetkililerin zulmü nedeniyle bu Anabaptistlerin çoğu İsviçre'den komşu ülkelere taşındı. İsviçreli Kardeşlerden bazıları şu şekilde tanındı: Mennonitler 1693'teki bölünmeden sonra aralarında bir anlaşmazlık çıktı. Yakup Amman ve Hans Reist gruplar. [en.wikipedia.org/wiki/Swiss\\_Brethren](http://en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Brethren)

Mennonitler - Adını Frizyalı Menno Simons'tan (1496–1561) alan bir Anabaptist mezhebi. Mennonitlerin öğretileri, çeşitli Roma Katolik ve Protestan devletlerinin zulmüne rağmen büyük bir inançla bağlı kaldıkları İsa Mesih'in hem misyonuna hem de hizmetine olan inançlarına dayanıyordu. Çoğunluk savaşmak yerine, yönetici ailelerin yetişkin vaftizine yönelik radikal inançlara hoşgörülü olduğu komşu eyaletlere kaçarak hayatta kaldı. [en.wikipedia.org/wiki/Mennonite](http://en.wikipedia.org/wiki/Mennonite)

Hutteritler– Anabaptistlerin yanı sıra Mennonitler ve Amişlerle ortak bir atayı paylaşıyorlar ve mantıksal olarak takip edileceği gibi, aynı inanç ve doktrinlerin çoğunu paylaşıyorlar. Hutteritler önemli bir noktada farklılık gösterirler: Mesih ve O'nun Havarileri tarafından gösterildiği ve daha sonra Elçilerin İşleri Kitabı'nda daha da geliştirilip tanımlandığı gibi, mallarını ortak olarak paylaşmaya inanırlar. [hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm](http://hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm)

Amiş- Amish hareketi, 16. yüzyıldaki kardeşlik olarak bilinen kardeşliğin soyundan geliyor. İsviçreli Kardeşler veya Anabaptistler ve bir kısmı Radikal Reformasyon. Anabaptist "tekrar vaftiz eden" anlamına gelir; bebekten vaftiz edilen, ancak daha sonra "inanın vaftizi" inancını benimseyen ve bu nedenle inanan yetişkinler olarak vaftiz edilenlere bir gönderme. Amiş hareketi adını buradan alıyor Jakob Ammann (c1656 –c1730), Mennonitlerin öğretilerden uzaklaştığına inanıyordu Menno Simons ve 1632 Menonit Dordrecht İnanç İtirafı. İsviçreli Anabaptistler gibi Amishler de Alsas'taki zulüm nedeniyle dağıldılar. [wikipedia.org/wiki/Amish#History](http://wikipedia.org/wiki/Amish#History)

Ancak bu Radikal Reformcular veya Anabaptistler kendilerini Kardeşler, İnananlar ve Hıristiyanlar olarak adlandırıyorlardı.

1524'te, Zürih'teki tartışmalar henüz çok yeniyken, Balthasar Hubmaier (Katolik topraklarında yaşayan) kendi teolojisini temsil eden birkaç makale yayınladı. Aşağıdakiler Estep'ten alınmıştır:

1. Yalnızca iman bizi Tanrı'nın önünde kutsal kılar.
2. Bu iman, Allah'ın biricik oğlunu sunuşunda bize gösterdiği merhametin tanınmasıdır. Bu, tarihsel bir inançtan başka hiçbir şeye sahip olmayan tüm sahte Hıristiyanları kapsamaz.
3. Böyle bir iman pasif kalmaz; şükranla Tanrı'ya ve kardeş sevgisinin her türlü işinde insanlığa yayılmalıdır. Bu nedenle mum, hurma dalları ve kutsal su gibi tüm boş dini eylemler reddedilecektir.
4. Allah'ın bize emrettiği işler yalnızca hayırdır, yasakladığı işler ise şerdir.
5. Ayın bir kurban değil, Mesih'in ölümünün anılmasıdır. Bu nedenle bu, ölümler ya da yaşayanlar için bir sunu değildir...
6. Anma töreni ne sıklıkta kutlanırsa, Rab'bin ölümü halkın dilinde de duyurulmalıdır. . .
7. Her Hıristiyan kendi adına inandığı ve vaftiz edildiği gibi, her birey de papazı tarafından kendisine doğru şekilde yiyecek ve içecek sağlanıp sağlanmadığını Kutsal Yazılara göre görmeli ve yargılamalıdır.[richies.net/p4wk4.htm](http://richies.net/p4wk4.htm).

Şubat 1527'de İsviçreli Anabaptist Michael Sattler ve diğerleri Schleithem İtirafını ortaya attılar. Ana noktaları şunlardı:

1. Vaftiz yalnızca imanlılara uygulanacaktı. "Papa'nın en büyük ve ilk iğrençliği" olan bebek vaftizi uygulanmamalıdır.
2. Yerel kiliseler, günah işleyenlere karşı birinci ve ikinci özel uyarıdan sonra "yasak"a (afroz veya geri çekilme) uymalıdır.
3. Ekmek ve şarap yalnızca vaftiz edilmiş imanlılarla bölünmeli, başkaları tarafından bölünmemelidir.
4. Gerçek Hıristiyanlar, "kiliseye katılım", yeminler, kılıç vb. dahil olmak üzere dünya sisteminden ayrılmalıdır.
5. Sürü içinde vaaz verecek vb. çobanlar bulunmalı ve kilise tarafından desteklenmelidir. Sürüden bir papaz alınır, onun yerine bir başkası atanmalıdır.
6. "Kılıç", yani yargıçlık veya yöneticilik, Mesih'in mükemmelliğinin dışındadır ve uygulanması dünyaya bırakılmalıdır. Hıristiyanlar nefsi müdafaa yapmamalı, yargıç olmamalı ve manevi suçlara karşı laik kılıcı kullanmamalıdır [hükümet yanlış dinde olduğu için zulme uğramamalıdır].
7. Hıristiyanlar yemin etmesinler ama evetleri evet, hayırları hayır olsun.[richies.net/p4wk4.htm](http://richies.net/p4wk4.htm)

20 Mayıs 1527'de Anabaptist Schlietheim İtirafı'nın yazarı Michael Sattler, Katolik yetkililer tarafından idam edildi. Katolik Kral Ferdinand'ın boğulmayı ("üçüncü vaftiz") Anabaptizm'in en iyi panzehiri olduğunu ilan etmesine rağmen. Sattler, dilinin kesilmesine, etinin kızgın demirlerle kesilmesine ve ardından kazığa bağlanarak yakılmasına mahkum edilmişti. Diğerleri Katolik yetkililer tarafından yakıldı veya boğuldu. Yakma, Katolikler tarafından, Protestanlar tarafından ise daha az tercih ediliyor gibi görünüyor.

Yukarıdakilere ek olarak, Protestan ve Katolik uluslar benzer şekilde işkenceye ve diğer taciz türlerine başvurdular. Estep, on altıncı yüzyılda Avrupa'da binlerce kişinin öldüğünü tahmin ediyor, ancak kesin rakamlar hiçbir zaman elde edilemeyecek. richies.net/p4wk4.htm

Özetle, 400 yıldan fazla bir süredir Avrupa'ya dağılmış birkaç insanın yalnızca kutsal yazıları kullanma ve Tanrı'ya dönme arzusu olduğunu görüyoruz; yani:

- a. Waldocular – 1179 civarı
- b. Albigenler – 1200 civarı
- c. Wycliffe – 1328 – 1384
- d. Hus – 1372 – 1415
- e. Chelčický – 1374 – 1460
- f. Luther – 1483 – 1546
- g. Zwingli – 1484 – 1531
- h. Radikal Reformcular – 1525

Başka bir ortak nokta da hepsinin zulme uğramasıydı. Ancak İsa'nın öğrencilerine şunları söylemesi sürpriz olmamalı:

Benim emrim budur: Birbirinizi sevin. Dünya senden nefret ediyorsa, önce benden nefret ettiğini unutma. Eğer dünyaya ait olsaydın, o seni kendisininmiş gibi severdi. Şu halde sen dünyaya ait değilsin ama ben seni dünyadan seçtim. Bu yüzden dünya senden nefret ediyor. Size söylediğim sözleri hatırlayın: 'Hiçbir hizmetçi efendisinden üstün değildir.' Eğer bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Eğer benim öğretime uydularsa, sizinkine de uyacaklardır. Adımdan dolayı size böyle davranacaklar; çünkü beni göndereni tanımıyorlar. (Yuhanna 15:17-21)

Başka bir reformcu ortaya çıkıyor. Doktrini için yalnızca kutsal metinleri kullanmayan, Augustinus'un öğretilerini benimseyen kişi.

### **John Calvin(1509-1564)**

Calvin, eleştirel ve hata bulma tutumu nedeniyle Paris Üniversitesi'nde "Suçlayıcı Dava" olarak biliniyordu. Babasının isteği üzerine hukuk öğreniminden teolojiye geçti. Hümanist Erasmus ve Lefevre'den etkilenecek İncil'i ve Luther'in yazılarını incelemeye başladı. Bir süre sonra, muhtemelen 1533'te, bir "dönüşüm deneyimi" yaşadı ve dini kariyerine başladı. 1534'te zulüm nedeniyle Fransa'yı terk etti.

1541'de çok güçlü olduğu Cenevre'ye döndü. "Vatandaşlarının neredeyse her nefesi ve her kalp atışı Calvin tarafından kontrol ediliyordu. Calvin kendisine karşı çıkanlara korkunç işkenceler yapmaktan suçluysa. Bunun en kötü bilinen örneği, Calvin'in aleyhinde savcılık yaptığı Servet davasıydı.

Servet yavaş yavaş yakılarak ölüme mahkum edildi. Calvin infaz şeklini değiştirmeye çalıştığını iddia etti ancak ne duruşma tutanaklarında ne de başka bir yerde bunu gösterecek en ufak bir delil yok. Ayrıca bazı muhalifleri vatana ihanetle suçladı ve onları rafa koydu [büyük bir çerçeveden oluşan, üzerine vücudun yavaş yavaş gerildiği ve bazen eklemelerin yerinden çıktığı bir

işkence makinesi (dictionary.die.net/to) suçlamalarının kanıtını elde etmek için rafa konur]]. Adil olmak gerekirse, Protestanların, manevi ilkeleri uygulamak için sivil gücü kullanma konusunda yalnızca Katolik Kilisesi'nin asırlık örneğini takip ettiklerini belirtmek gerekir. Calvin ölümüne kadar demir elle hüküm sürdü." "İsm'in" Kalvinizmi, REW, sayfa 9-12

Calvin'in Hıristiyan Dini Enstitüleri<sup>3</sup>teolojisini ortaya koyuyor. Bunlar Calvin'den kaynaklanmadı, yalnızca onun tarafından sistemleştirildi, düzenlendi ve geliştirildi. Sık sık Augustine'den ödünç alıyordu ve Augustine de Ambrose ve diğer kilise babalarından ödünç almıştı.<sup>4</sup>Hiç şüphe yok ki Babalar, Gnostik sapkınlıktan ve hatta maddenin doğası gereği kötü olduğu yönündeki eski Pers kavramlarından etkilenmişlerdi. Calvin, sistemini daha önceki reformcuların, özellikle de Luther ve Bucer'in ve diğerlerinin attığı temel üzerine kurdu, ancak kendine özgü öğrenme, mantık ve üslup yetenekleri, onu her şeyden önce Reform hareketinin seçkin ilahiyatçısı yaptı. Bütün sistemin temelinde, Tanrı'nın sonsuz ve aşkın egemenliğinin, insanın en yüce amacının kim olduğunu bilme düşüncesinin hakim düşüncesi vardı.

Ancak yalnızca İncil'e güvenmeyi arzulayan önceki reformcular gibi değil Calvin, kendi öğretilerini Hıristiyan Dini Enstitüleri hangileri aşağıda özetlenmiştir ve daha sonra ayrı ayrı tartışılacaktır.

**Egemenlik** -Tanrı nihaidir; dolayısıyla O'nun iradesi nihai ve nihaidir.

**Koşulsuz seçim**- Kendi egemen iradesine göre her şeyi önceden takdir etmiştir. Günahın kendisini önceden takdir etti. Bunu kendi yüceliği için yaptı. Kendi yüceliğini daha da artırmak için, günahkarların yüceliğini önceden belirledi; bazılarını kurtaracak, bazılarını ise mahkûm edecekti. Bunu kendi iradesine göre yaptı, böylece bunun insanların yaptığı hiçbir şeyle hiçbir ilgisi olmadı.

**Sınırlı Kefaret** -Tanrı, seçilmişleri için Oğlu İsa Mesih'in kanı aracılığıyla kefarete ve kurtuluş sağlamıştır.

**Tam kalıtsal yoksunluk** -Sorun şu ki, Adem'in günahı nedeniyle doğası bozuldu ve bu doğa onun soyundan gelenlere aktarıldı.

**Dayanılmaz lütuf**- Bu yozlaşmış doğaya sahip olan insan, Tanrı bilgisine kendi kendine ulaşamaz. Kutsal Ruh onların kalplerini imana açana kadar seçilmişler bile Tanrı'ya karşılık veremez, iman edemezler.ve anla. Tanrı'nın seçilmişleri adına ve O'nun egemen iradesine göre gösterdiği lütuf engellenemez.

**Azizlerin azmi** -Seçilenler kurtarılacak. Onun lütfü seçilmişleri ayakta tutacak ve kaybolmamaları için ortadan kaldırılmayacaktır. Onların kurtuluşu kesindir.

### **Jacobus Arminius (1560-1609)**

İngiltere bir dereceye kadar Arminianizm görüşlerine sahipti. Ancak Arminianizm, Calvin'in damadı tarafından eğitilen Jacobus Arminius tarafından başlatıldı. Calvinist inançları

<sup>3</sup>thebiblewayonline.com araştırmasına bakın - Hıristiyan Din Enstitüleri.

<sup>4</sup>Augustine'in Düşünceleri ve İnançları sayfa 31'e bakın.

savunamadığı için Kalvinist geçmişini reddetti ve Kalvinizm'i değiştirmeye çalıştı, böylece "Tanrı günahın yaratıcısı olarak görülemez, ne de insan Tanrı'nın elindeki bir otomasyon olarak kabul edilemez." Değişen inançları Hollanda'daki Kalvinistler arasında büyük tartışmalara neden oldu.

"Takipçileri Kalvinistlerin zulmüne maruz kaldı; 200 papaz görevini kaybetti, devlet adamı John van Olden Barneveldt'in kafası kesildi, Hugo Grotius ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, ancak iki yıl sonra kaçtı. 1635'e geldiğinde zulüm azaldı ve takipçileri bir kez daha Hollanda'ya dönmeye başladı. Hollanda'daki kiliselerde hoşgörü ilkesini yaygınlaştırdılar, böylece dinsel hoşgörü daha da arttı." "Paul Enns'in The Moody Handbook of Theology kitabından alınan seçilmiş alıntılardan" uyarlanmıştır.

Reformasyon, en azından bir dereceye kadar, bu tür kısıtlayıcı düzenlemelerin dışında, insanları Baba ile inanç yoluyla lütuf yoluyla ilişki kurmanın sevinciyle yeniden tanıştırmak, odağı bu tür yasal ritüelcilikten uzaklaştırmaya çalıştı. Örneğin 1647'de Westminster Meclisi, kişinin inancının ve uygulamasının önemli yönlerini tanımlamaya yardımcı olan 196 soru ve yanıtta oluşan oldukça uzun bir liste olan Westminster Büyük İlmihali'ni tamamlayıp kabul etti. Soru #180 "Mesih adına dua etmek nedir?" Cevapta, Rabbimizin emrine "O'nun adının sadece anılmasıyla değil, dua etmeye teşvik etmemizi ve duadaki cesaretimizi, gücümüzü ve kabul edilme umudumuzu Mesih'ten ve O'nun aracılığından alarak" uyulduğu belirtilmektedir.(REFLECTIONS'tan uyarlanmıştır: [Al Maxey](#) Sayı #405-27 Temmuz 09)

## Bölüm 2

### Restorasyon Hareketi

MS 1648 – 1849

Reformasyon Hareketi sona erdi ve Restorasyon Hareketi bir devrimle başladı. bir dizi dini savaş bununla sonuçlanan Otuz Yıl Savaşı. 1618'den 1648'e kadar Katolik Habsburg Hanesive müttefikleri Almanya'nın Protestan prenslerine karşı savaştılar ve çeşitli zamanlarda Almanlar tarafından desteklendiler. Danimarka, İsveç Ve Fransa. Yöneten Habsburglar İspanya, Avusturya, İspanyolca Hollandave çoğu Almanya Ve İtalya, Katolik Kilisesi'nin sadık savunucularıydı. Bazı tarihçiler, Katolik Fransa'nın, Habsburg hanedanına karşı Protestan devletlerle önce gizlice, daha sonra da savaş alanlarında ittifak kurmasıyla Reform döneminin sona erdiğine inanıyor.<sup>[1]</sup> Luther'in günlerinden bu yana ilk kez, Avrupa'da siyasi ve ulusal inançlar bir kez daha dini inançların önüne geçti.

Hareket, Katolik Kilisesi'nde reform yapma girişimi olarak başladı. Pek çok Batılı Katolik, [Katolik] Kilisesi içinde, özellikle de hoşgörü öğretisi ve satışı dahil olmak üzere, sahte doktrinler ve yanlış uygulamalar olarak gördükleri şeylerden rahatsızdı. Bir diğer büyük çekişme, kilise pozisyonlarının (simony) alınıp satılması uygulamasıydı ve o zamanlar Kilise hiyerarşisinde önemli bir yolsuzluk olarak görülen şeydi. Bu yolsuzluk birçokları tarafından sistemik olarak görüldü, hatta Papa konumuna kadar ulaştı.

[en.wikipedia.org/wiki/Protestant\\_Reformation#Conclusion\\_and\\_legacy](http://en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation#Conclusion_and_legacy)

Orta Çağ'da John Wycliffe ve John Hus gibi Hıristiyanlığın ilkel bir biçiminin restorasyonu için bazı çağrılar görülürken, bu gruplar yeraltına sürüldü. Sonuç olarak, restorasyon hareketi ile daha önceki muhalifler arasında doğrudan bir bağlantı bulmak zor.<sup>[3]:13</sup>

**1229'da Toulouse Konseyi**Canon 14 şunu belirtiyor: "Ayrıca, sıradan kişilerin Eski veya Yeni Ahit kitaplarına sahip olmasına izin verilmesini de yasaklıyoruz; bağlılık nedeniyle herhangi bir kişi ilahi makamlar veya kutsal Meryem Ana'nın saatleri için Mezmur veya Kutsal Kitap'a sahip olmak istemedikçe; ancak bu kitapların herhangi bir tercümesini almalarını kesinlikle yasaklıyoruz. hol.com/~mikesch/banned.htm

Rönesans döneminden başlayarak [15. yüzyıldan 17. yüzyıla kadar] entelektüel köklerin ayırt edilmesi daha kolay hale geldi.<sup>[3]:11</sup> Reformasyon'un kalbinde "yalnızca kutsal metinler" ilkesine yapılan bir vurgu vardı (Luther'in vurguladığı noktalardan biri).<sup>[3]:22-23</sup> Bu, ilgili gelenek karşıtlığı ve bireylerin Kutsal Kitabı kendileri için okuma ve yorumlama hakkı konusundaki ısrarla birlikte, ilk Restorasyon Hareketi liderlerinin entelektüel arka planının bir parçasını oluşturdu.<sup>[3]:32</sup> Zulüm, Foxe'un Şehitler Kitabı'nda açıkça görüldüğü gibi Reformasyonla sona ermedi.

1532'de eşiyle birlikte sapkınlıkla suçlanan Thomas Harding, İngiltere'nin Lincoln piskoposunun huzuruna çıkarıldı ve Efkaristiya Ayini'ndeki gerçek varlığı inkar ettiği için kınandı. Daha sonra Botely yakınlarındaki Pell'deki Chesham'da bu amaçla dikilmiş bir kazığa zincirlendi; ve odunları [yakıt için birbirine bağlanmış bir demet çubuk] ateşe verdiklerinde, seyircilerden biri bir kütük ile beynini dışarı attı. Rahipler halka, sapkınları yakmak için çalı çırpı getiren kişinin kırk gün boyunca günah işleme hoşgörüsüne sahip olacağını söyledi.

Ayrıca John Tewkesbury, sıradan, basit bir adamdı ve kutsal Ana Kilise olarak adlandırılan şeye karşı Tyndale'in Yeni Ahit tercümesini okumaktan başka bir suç işlememişti. İlk başta yemin edecek kadar zayıftı ama daha sonra tövbe etti ve gerçeği kabul etti. Bunun için Londra piskoposunun huzuruna çıkarıldı ve piskopos onu inatçı bir kafir olmakla suçladı. Hapsedildiği süre boyunca çok acı çekti, öyle ki onu idam için dışarı çıkardıklarında neredeyse ölüyordu. Smithfield'daki kazığa götürüldü ve orada yakıldı, papalıktan tamamen nefret ettiğini ilan etti ve davasının Tanrı'nın gözünde adil olduğuna dair sağlam bir inancı olduğunu itiraf etti.

Böylece, Mesih'in halkı her şekilde ihanete uğradı ve hayatları alınıp satıldı. Çünkü adı geçen parlamentoda kral, bu en küfür ve zalimlik eylemini sonsuza kadar bir yasa haline getirdi: Kutsal Yazıları anadilinde okumak zorunda olan her kimse (o zamanlar buna "Wickliffe'in öğrenimi" deniyordu), Mirasçılarından toprağı, sığırları, bedeni, yaşamı ve malları sonsuza kadar kaybedecekler ve böylece Tanrı'ya sapkın, tahtın düşmanı ve ülkeye en adi hain olarak mahkum edilecekler.

İngiliz tarihinin bu döneminde anlatılamaz ve hayal edilemeyecek sayısız işkence örneği vardır. Pek çok insan yoksulluk ve zulümden kaçmak için İngiltere'den Yeni Dünya'ya kaçtı. Foxe'un Şehitler Kitabı'ndan uyarlanmıştır

İncil'in rahipler dışında okunmasını yasaklayan bu politika, İncil'i yasak kitaplar listesine koyan ve herhangi bir kişinin bir yetkilinin izni olmadan İncil'i okumasını yasaklayan Trent Konseyi (1545-



64) tarafından yeniden doğrulandı. Roma Katolik piskoposu veya soruşturmacısı.jesus-is-lord.com/nobible.htm

### **John Locke(1632 – 1704)**

John Locke, kutsal metinleri terk etmeden dini bölünme ve zulme çözüm bulmanın bir yolunu aradı.<sup>[3]:78</sup>Bunu yapmak için Locke, hükümetin dini ortodoksluğu dayatma hakkına karşı çıktı ve tüm Hıristiyanların üzerinde hemfikir olabileceği bir dizi inanç sağlamak için İncil'e döndü.<sup>[3]:78-79</sup>yani "dini, tüm makul kişilerin üzerinde anlaşabileceği bir dizi esasa indirgemek."<sup>[3]:80</sup>Temel olarak gördüğü temel öğretiler şunlardı:

#### **a. The mesihlikİsa'nın**

B. İsa'nın doğrudan emirleri.<sup>[3]:78-79</sup>

Hıristiyanlar diğer Kutsal Kitap öğretilerine gönülden bağlı olabilirlerdi ancak Locke'un görüşüne göre bunlar, Hıristiyanların hiçbir zaman kavga etmemesi veya birbirlerine baskı yapmaması gereken temel olmayan konulardı.<sup>[3]:79</sup>Püritenlerden ve sonraki Restorasyon Hareketinden farklı olarak Locke, ilk kilisenin sistematik bir restorasyonu çağrısında bulunmadı.<sup>[3]:79</sup>

### **John Wesley (1703 – 1791)**

Wesley'in bir teolog olarak katkısı, karşıt teolojik duruşlardan oluşan bir sistem önermekti. Onun en büyük teolojik başarısı, "Hıristiyan Mükemmelliği"ya da kalbin ve yaşamın kutsallığı. Wesley, Hıristiyanların bu yaşamda Tanrı sevgisinin ya da mükemmel sevginin kalplerinde yüce hüküm sürdüğü bir duruma gelebileceklerini savundu. Onun Evanjelik teolojisi, özellikle de Hıristiyan mükemmelliği anlayışı , kutsal teolojisine sıkı sıkıya bağlıydı ve sürekli olarak lütuf araçlarının genel kullanımında ısrar etti (namaz,kutsal yazı,meditasyon,kutsal birlik, vb.) Tanrı'nın aracı olarakkutsallaştırırve mümini dönüştürür.

Sevgide kusursuz hale gelmek, bir Hıristiyan'ın başkalarına ve onların refahına öncelikli olarak yol gösterici bir saygıyla yaşayabileceği anlamına geliyordu. Bunu, İsa'nın ikinci büyük emrinin "kendini sevdiğin gibi komşunu da sevmen" olduğu şeklindeki sözüne dayandırdı. Ona göre bu yönelim, kişinin komşusuna karşı işlediği birçok günahı kaçınmasına neden olacaktır. Bu sevgi ve bir kişinin inancının merkezi odağı olabilecek Tanrı sevgisi, Wesley'in "Mesih'in yasaının yerine getirilmesi" olarak adlandırdığı şey olacaktır.

Wesley, Hıristiyan inancının yaşayan özünün Kutsal Yazılarda açığa çıktığına inanıyordu; ve İncil teolojik veya doktrinsel gelişimin tek temel kaynağıydı. ... Ancak doktrinin Hıristiyan ortodoks geleneğine uygun olması gerektiğine inanıyordu.

Wesley'in vurguladığı doktrinler şunlardı:öncelikli lütuf, iman yoluyla kişisel kurtuluş, Ruh'un tanıklığı ve kutsallaşma. [Önceki lütufilahî lütufbu, insanın kararından önce gelir. İnsanların yapmış olabileceği herhangi bir şeyden önce ve ona referans olmaksızın mevcuttur. İnsanlar etkileri yüzünden bozuldukçagünah, üstün lütuf, kişilerin Tanrı'nın verdikleriyle meşgul olmalarına olanak tanır.Özgür iradeTanrı'nın İsa Mesih'te sunduğu kurtuluşu seçmek ya da bu kurtarıcı teklifi reddetmek. wikipedia.org/wiki/Prevenient\_Grace]

Bu görüşler ve inançlar John Wesley tarafından yeniden değiştirildi ve savunuldu. Paul Enns'in The Moody Handbook of Theology kitabında belirttiği gibi bu inançlar aşağıdaki tabloda gösterilmektedir:

(Ön) bilgiye dayalı seçim - Tanrı, kendi özgür iradeleriyle Mesih'e inacaklarını ve imanı koruyacaklarını bildiği kişileri seçti.
Sınırsız Kefaret - Mesih, kefaretinde tüm insanlığa kurtuluş sağladı ve tüm insanlığı kurtarılabilir kıldı. Mesih'in kefareti yalnızca iman edenler için etkili olur.
Doğal Yetenek- İnsan kendini kurtaramaz; Kutsal Ruh yeni doğumu etkilemelidir.
Önleyici Lütuf - Kutsal Ruh'un hazırlık çalışması inanlının sevindirici habere yanıt vermesini ve Tanrı'nın kurtuluşu için işbirliği yapmasını sağlar.
Koşullu Koruma - İnananlara muzaffer bir hayat yaşama yetkisi verilmiştir. Fakat onlar lütuftan vazgeçip kurtuluşlarını kaybedebilirler.

Öncü lütuf, tüm insanların Mesih'e imanla kurtarılabilmesine dair inancının teolojik temelini oluşturuyordu. Zamanının Calvinistlerinin aksine Wesley, ön varış. Hıristiyan ortodoksluğunun, kurtuluşun yalnızca Tanrı'nın egemen lütfuyla mümkün olacağı konusunda ısrar ettiğini anlamıştı. İnsanlığın Tanrı ile ilişkisine ilişkin anlayışını, Tanrı'nın lütfuna mutlak bağımlılık olarak ifade etti. Tanrı, insanları Tanrı'ya gerçek varoluşsal yanıt verme özgürlüğüne sahip olacak şekilde güçlendirerek, tüm insanların imana gelebilmelerini sağlamak için iş başındaydı.

Wesley, teolojik yöntemin bir kısmının deneyimsel inancı içereceğini ileri sürdü. Başka bir deyişle, eğer hakikat gerçekten hakikat olsaydı, Hıristiyanların kişisel deneyimlerinde (bireysel olarak değil, genel olarak) canlanırdı. Ve her doktrin rasyonel olarak savunulabilmelidir. İnanıcı akıldan ayırmadı. Ancak Wesley, geleneğin, deneyimin ve aklın her zaman Kutsal Yazılara tabi olduğunu savundu, çünkü yalnızca 'kurtuluşumuz için gerekli olduğu sürece' vahyedilen Tanrı Sözü vardır.<sup>[15]</sup>

1770'de şöyle yazmıştı: "Daha az önemli nitelikte birçok doktrin var... Bunlarla düşünebilir ve düşünmemize izin verebiliriz; katılmıyorum katılıyorum.' Ama bu arada, temel konulara sahip çıkalım..."<sup>[20]</sup>[Bu kesinlikle Locke'un 50 ila 70 yıl önceki temel esaslarına benziyor.]

Wesley günün birçok sosyal adalet meselesini destekledi; hapisane reformu ve köleliğin kaldırılması hareket. boyunca Hıristiyan topluluklarının örgütlenmesine ve kurulmasına yardım etti. İngiltere, İskoçya, Galler ve İrlanda yoğun, kişisel sorumluluk geliştiren küçük gruplar olarak, müritlik ve üyeler arasında dini eğitim. Onun en büyük katkısı, geniş çapta seyahat eden gezici, rütbesiz vaizleri atamaktı. müjdelemek ve toplumlardaki insanlara özen göstermek. Onların asistanı olarak hareket eden genç erkeklere, on ikilere benzer şekilde görev yapan "teşvikçiler" deniyordu. havariler arasında İsa'nın yükselişi.

wikipedia.org/wiki/John\_Wesley'den uyarlanmıştır

## **Püritenler – 16. – 17. Yüzyıllar**

Programın temel amaçlarından biriİngilizce Püritenlergerçek bir havarisel topluluk olacak saf, "ilkel" bir kiliseyi yeniden kurmaktı.<sup>[3]:40,41</sup>Bu zihniyet Püritenlerin gelişiminde kritik bir etkiye sahipti.Sömürge Amerika.<sup>[3]:50-56</sup>

### **Ayrı Baptistler(1730 – 1740)**

Birinci Büyük Uyanış sırasında Baptistler arasında Ayrı Baptistler olarak bilinen bir hareket gelişti. Bu hareketin iki teması inançların reddi ve "Ruh'ta özgürlük" idi.[İncil formunun kesin ayrıntılarından kaçınarak, hukukçu İncilcilğe yol açan uygun kilise düzeninin dikkatle takip edilmesi gereken tek kural olarak İncil]."<sup>[3]:65</sup>Ayrı Baptistler kutsal yazıları kilise için "mükemmel kural" olarak gördüler [bu nedenle bir inanca gerek yok].<sup>[3]:66</sup>Ancak kilisenin yapısal modeli için İncil'e başvurdukları halde, bu modelin ayrıntıları konusunda tam bir fikir birliğine varmak konusunda ısrar etmediler.<sup>[3]:67</sup>Bu grubun kökeniYeni İngiltereama özellikle güçlüydüGüneykilise için İncil'deki bir modele yapılan vurgunun güçlendiği yer.<sup>[3]:67</sup>18. yüzyılın son yarısında Batı sınırına yayıldı.KentuckyVeTennesseeStone ve Campbell hareketleri daha sonra kök salacaktı.<sup>[3]:68</sup>Ayrı Baptistlerin güney sınırındaki gelişimi, Restorasyon Hareketi'nin zemininin hazırlanmasına yardımcı oldu; çünkü hem Stone hem de Campbell gruplarının üyeliği ağırlıklı olarak Ayrı Baptistlerin saflarından geliyordu.<sup>[3]:67</sup>

Ayrı Baptist restorasyonizmi de kilisenin gelişimine katkıda bulundu.Önemli BaptistlerStone-Campbell Restorasyon Hareketi ile hemen hemen aynı bölgede. LiderliğindeJames Robinson MezarlarıBu grup, ilkel kilisenin kesin bir planını arıyordu ve bu plandan herhangi bir sapmanın kişiyi gerçek kilisenin parçası olmaktan alıkoyacağına inanıyordu.<sup>[3]:68</sup>[İkisi de haklı olabilir mi, biri mi doğru, yoksa ikisi de mi yanlış?] [wikipedia.org/wiki/Restoration\\_Movement](http://wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement)

### **James O'Kelly(1732 -1826)**

O'KellyYeni Ahit Hıristiyanlığına dönüş yoluyla birlik arayışının ilk savunucusuydu.<sup>[4]:216</sup>1792'de piskoposların piskoposluktaki rolünden memnun değildi.Methodist Piskoposluk Kilisesi, o bedenden ayrıldı. O'Kelly'nin hareketi, merkezdeVirjinyaVekuzey Carolina, başlangıçta Cumhuriyetçi Metodistler olarak adlandırılıyordu. 1794'te Hıristiyan Kilisesi adını aldılar.<sup>[5]</sup>

O'Kelly, Rice Haggard ve diğerleri Hıristiyan Kilisesi'nin beş temel ilkesini tanımladılar

1. Mesih kilisenin tek başıdır
2. Kabul edilebilir tek isim Christian isimdir
3. İncil imanın tek kuralıdır
4. Hıristiyan karakteri kilise kardeşliğinin tek sınavıdır
5. Özel yargı hakkı herkesin ayrıcalığıdır.

Ebedi Krallık, FW Mattox, s. 312

### **Elias Smith(1764 – 1846) ve Abner Jones (1767 – 1840)**

Bir doktor olan Abner Jones, Baptist kiliselerinden ayrıldı ve Lyndon, Vermont'ta Hıristiyan Kilisesi adını verdiği ve tek inancı İncil olan bir kilise kurdu.Ebedi Krallık, FW Mattox, s.313

Elias Smith Vermont katıldı. Dr. Jones O'Kelly'ninkine benzer görüşleri benimseyen bir hareket içinde.<sup>[3]:68[6]:190</sup> Üyelerin, yalnızca kutsal metinlere bakarak, insan geleneklerine ve Avrupa'dan getirilen mezheplere bağlı kalmadan, yalnızca Hıristiyan olabileceklerine inanıyorlardı.<sup>[3]:68[6]:190</sup>

### **Barton W. Stone (1772 – 1844)**

Guilford Akademisi'ne giderken kuzey Carolina 1790'da<sup>[2]:71</sup> Taş duyu James McGready (APresbiteryen Bakan) konuş.<sup>[2]:72</sup> Birkaç yıl sonra kendisi de Presbiteryen papazı oldu.<sup>[2]:72</sup> Stone, Presbiteryenlerin inançlarına, özellikle de Westminster İnanç İtirafı bazı kilise inançlarının gerçekten Mukaddes Kitaba dayalı olduğundan şüphe ediyordu.<sup>[2]:72,73</sup> Teklifi kabul edemedi. Kalvinist doktrinler itam bir ahlaksızlık, koşulsuz seçim ve önceden belirlenmişlik.<sup>[2]:72, 73</sup>

### **Cane Ridge'in Yeniden Dirilişi**

1801 yılında, Cane Ridge'in Yeniden Dirilişi içinde Kentucky bir hareketin tohumunu ekerdim. Kentucky ve Ohio Nehri ayrılmak için vadimezhepçilik ve sadece Hıristiyanlar olmak - ne Katolik, ne Protestan ne de Yahudi. 1803'te Stone ve diğerleri Kentucky Presbytery'den çekildiler ve Springfield Papaz Evi. Hareketin Taş kanadının belirleyici olayı Son Vasiyet ve Vasiyetname'nin yayınlanmasıydı. *Springfield Papaz Evi*, 1804'te Cane Ridge, Kentucky'de. Son Vasiyet, Stone ve diğer beş kişinin Presbiteryenizmden çekildiklerini ve yalnızca İsa'nın bedeninin bir parçası olma niyetlerini açıkladıkları kısa bir belgedir.<sup>[7]</sup> Yazarlar İsa'yı takip eden herkesin birliğine çağrıda bulundular, cemaatsel öz yönetimin değerini öne sürdüler ve Tanrı'nın iradesini anlamanın kaynağı olarak İncil'i öne çıkardılar.

### Hıristiyan Bağlantısı

Elias Smith, Stone hareketini 1804'te, O'Kelly hareketini ise 1808'de duymuştu.<sup>[6]:190</sup> Üç grup 1810'da birleşti.<sup>[6]:190</sup> O zamanlar birleşik hareketin yaklaşık 20.000 üyesi vardı.<sup>[6]:190</sup> Bu gevşek kilise kardeşliği çeşitli isimlerle anılıyordu. "Hıristiyan Bağlantısı / Bağlantısı" veya "Hıristiyan Kilisesi."<sup>[3]:68[6]:190</sup>

### Taş hareketinin özellikleri

Stone hareketinin temel taşı Hıristiyan özgürlüğüydü; bu da onları zaman içinde gelişen tüm tarihi inançları, gelenekleri ve teolojik sistemleri reddetmeye ve İncil'e dayalı ilkel bir Hıristiyanlığa odaklanmaya yöneltti.<sup>[3]:104,105</sup>

İlkel Hıristiyanlığı yeniden canlandırmak Stone hareketinin merkezinde yer alırken, ilk kilisenin yaşam tarzını eski haline getirmeyi temel olarak gördüler ve ilk yıllarda "ilk kilisenin biçim ve yapılarından çok kutsal ve dürüst yaşama odaklandılar."<sup>[3]:103</sup> Grup aynı zamanda ilkel kiliseyi de restore etmeye çalıştı.<sup>[3]:104</sup> Bununla birlikte, belirli uygulamaları vurgulamanın Hıristiyan özgürlüğünü zayıflatabileceği endişesi nedeniyle, bu çaba, Yeni Ahit uygulamalarını yeniden yapılandırmaya yönelik açık bir programdan ziyade geleneği reddetme biçimini alma eğilimindeydi.<sup>[3]:104</sup> Özgürlüğe yapılan vurgu, hareketin herhangi bir dini gelenek geliştirmekten kaçınmasını sağlayacak kadar güçlüydü ve bu da "büyük ölçüde dogması, biçimi veya yapısı olmayan" bir hareketle sonuçlandı.<sup>[3]:104,105</sup> "Hareket'i bir arada tutan şey, ilkel Hıristiyanlığa bağlılıktı."<sup>[3]:105</sup>

Bir diğerkonu ise çalışmaların hızlandırılmasıydı.milenyum.<sup>[3]:104</sup>Dönemin pek çok Amerikalı milenyumun<sup>5</sup>yakındı ve milenyuma ilişkin umutlarını yeni uluslarına dayandırdılar.Amerika Birleşik Devletleri.<sup>[3]:104</sup>Taş hareketinin üyeleri, yalnızca Hıristiyanlığa dayanan birleşik bir Hıristiyanlığın olduğuna inanıyordu.havariselBir ülke veya mevcut mezheplerden herhangi biri yerine kilise milenyumun gelişine yol açabilir.<sup>[3]:104</sup>Stone'un milenyumculuğu, Alexander Campbell'inkinden daha "kıyametvari" olarak tanımlandı; çünkü o, insanların, insanlığın ilerlemesi yoluyla bir milenyum çağını başlatamayacak kadar kusurlu olduğuna inanıyordu.<sup>[8]:6,7</sup>Aksine, bunun Tanrı'nın gücüne bağlı olduğuna ve Tanrı'nın Krallığını kurmasını beklerken kişinin, sanki Tanrı'nın yönetimi zaten tam olarak kurulmuş gibi yaşaması gerektiğine inanıyordu.<sup>[8]:6</sup>

Stone hareketi için bunun daha az alakası vardı.eskatolojikteoriler [çalışmasıteolojiVeFelsefeson veya nihai ile ilgilikaderile ilgiliinsanlıkgenellikle şu şekilde anılır:dünyanın sonu.]<sup>6</sup>ve sanki Tanrı'nın krallığı yeryüzünde zaten kurulmuşmuş gibi yaşama taahhüdü hakkında daha fazlası.<sup>[8]:6,7</sup>Bu kıyamet perspektifi veya dünya görüşü, Stone hareketindeki birçok kişinin pasifizmi benimsemesine, sivil hükümete katılmaktan kaçınmasına ve şiddeti, militarizmi, açgözlülüğü, materyalizmi ve köleliği reddetmesine yol açtı.<sup>[8]:6</sup>  
en.wikipedia.org/wiki/Restoration\_Movement

### **Thomas Campbell(1763 – 1854)**

Thomas Campbell, 1809'da Washington Hıristiyan Derneği Bildirgesi ve Konuşmasını yayınladığında başka bir restorasyon hareketi başlatıldı. Washington County'de Washington Hıristiyan Derneği'ni örgütlerken İsa Mesih'in kilisesi hakkındaki bazı inançlarını ortaya koydu. , Pensilvanya, bir kilise olarak değil, inançlarını geliştirmek isteyen kişilerin oluşturduğu bir dernek olarak.[1]:108-111 4 Mayıs 1811'de Hıristiyan Derneği kendisini cemaat tarafından yönetilen bir kilise olarak kurdu ve Brush Run Kilisesi olarak tanındı.<sup>[1]:117</sup>Yeni Ahit çalışmaları reformcuları suya daldırarak vaftiz uygulamaya yönlendirdiğinde, yakınlardaki Redstone Baptist Derneği, Brush Run Kilisesi'ni kardeşlik amacıyla kendilerine katılmaya davet etti. "Kutsal Yazılardan öğrendikleri her şeyi vaaz etmelerine ve öğretmelerine izin verilmesi" koşuluyla anlaştılar.<sup>[9]:86</sup>

### **Alexander Campbell(1788 – 1866)**

Thomas'ın oğluskender1809'da ABD'de kendisine katıldı ve çok geçmeden harekette öncü rolü üstlendi.<sup>[3]:106</sup>Campbell'lar 1815'ten 1824'e kadar Redstone Baptist Derneği'nde çalıştılar. Hem Campbell'lar hem de Baptistler suya daldırılarak vaftizi paylaştılar vecemaat yönetimi, [genellikle cemaatçilik olarak bilinen bir sistemdir.kilise yönetimihangisinde heryerel kilisecemaat bağımsızdır,dini olarak egemen, veyaözerk -wikipedia.org/wiki /Cemaatçı\_polity]kendisinin ve arkadaşlarının geleneksel Baptistler olmadığı çok geçmeden anlaşıldı. Redstone Derneği içinde, Alexander Campbell reformu teşvik eden The Christian Baptist adlı bir dergi yayınlamaya başladığında, bazı Baptist liderler için farklılıklar dayanılmaz hale geldi. Campbell çatışmayı öngördü ve üyeliğini 1824'te Mahoning Baptist Derneği'nin bir cemaatine taşıdı.<sup>[1]:131</sup>

<sup>5</sup>thebiblewayonline.com'a bakın - Millennium

<sup>6</sup><http://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology>

İskender, Hıristiyan Baptist'i, havarisel Hıristiyan topluluğunu sistematik ve rasyonel bir şekilde yeniden yapılandırmanın temel sorunu olarak gördüğü konuyu ele almak için kullandı. Bunun bir kısmı, ilkel Hıristiyanlığın temel ve temel olmayan yönlerini açıkça ayırt etmek olmalıdır.<sup>[3]:</sup>

Havarisel Hıristiyanlık için gerekli olarak tanımladığı şeyler şunlardı:

- a. cemaat özerkliği
- b. her cemaatte çok sayıda ihtiyar
- c. haftalık cemaat ve
- d. günahların bağışlanması için (müminlerin) suya daldırılması."<sup>[3]:106</sup>

Gerekli olmadığı gerekçesiyle reddettiği şeyler arasında şunlar vardı:

- a. kutsal öpücük
- b. diyakozlar
- c. ortak yaşam
- d. ayak yıkama ve
- e. karizmatik egzersizler."<sup>[3]:106</sup>

### **Walter Scott (1796-1861)**

1827'de Mahoning Derneği Walter Scott'u evangelist olarak atadı. Scott'ın çabaları sayesinde Mahoning Derneği hızla büyüdü. 1828'de Thomas Campbell, Scott'ın oluşturduğu birkaç cemaati ziyaret etti ve onun vaaz verdiğini duydu. Campbell, Scott'ın evanjelizme yaklaşımıyla harekete önemli bir yeni boyut getirdiğine inanıyordu.<sup>[1]:132-133</sup>1830'da Mahoning Baptist Derneği dağıldı. İskender, Christian Baptist'in yayını durdurdu ve Ocak 1831'de Millennial Harbinger'i yayınlamaya başladı.<sup>[1]:144-145</sup>wikipedia.org/wiki/Restoration\_Movement

### **Aydınlanmanın Etkisi**

Thomas Campbell, Aydınlanma filozofu John Locke'un [1632-1674] öğrencisiydi.<sup>[3]:82</sup>Locke'un iki temel ilkesi olduğunu hatırlayın.mesihlikİsa'nınve b) İsa'nın doğrudan emirleri. Campbell, dini bölünmeye karşı daha önce Herbert ve Locke tarafından geliştirilen çözümün aynısını önerdi: "Dini, tüm makul kişilerin üzerinde anlaşabileceği bir dizi temel esasa indirgeyin."<sup>[3]:80</sup>Belirlediği esaslar Kutsal Kitabın sağladığı şeylerdi:

- a. Böylece Rab şöyle dedi:
- b. Onaylanmış emsal"<sup>[3]:81</sup>

Ayrıca "havarisel Hıristiyanlığın tamamen restorasyonunu" savundu.<sup>[3]:82</sup>Thomas, inançların Hıristiyanları bölmeye hizmet ettiğine inanıyordu. Ayrıca İncil'in herkesin anlayabileceği kadar açık olduğuna ve sonuç olarak inançların gereksiz olduğuna inanıyordu.<sup>[11]:114</sup>

Alexander Campbell aynı zamanda Aydınlanma düşüncesinden, özellikle de Thomas Reid ve Dugald Stewart'ın İskoç Sağduyu Okulu'ndan derinden etkilenmişti.<sup>[3]:84</sup>Bu grup, İncil'in soyut gerçeklerden ziyade somut gerçekler sağladığını gördü ve İncil'i yorumlamak için bu gerçeklerle başlayacak, belirli bir konuya uygulanabilir olanları düzenleyecek ve daha sonra bunları sonuç çıkarmak için kullanacak bilimsel veya Baconcu bir yaklaşımı savundu.<sup>[3]:84</sup>İskender bu yaklaşımı tekrar tekrar savunarak "İncil'in görüşlerden, teorilerden, soyut genellemelerden veya sözlü tanımlardan değil, gerçeklerden oluşan bir kitap olduğunu" savundu.<sup>[3]:84</sup>Hıristiyanların

kendilerini İncil'de bulunan gerçeklerle sınırlamaları halinde mutlaka anlaşmaya varacaklarına inanıyordu ve bu gerçekleri kilise için bir plan veya anayasa sağlıyor olarak görüyordu.<sup>[3]:84,</sup>  
wiki/Restoration\_Movement

### **Hareketin özellikleri**

Thomas Campbell'ın yaklaşımı, Aydınlanma'nın birlik yaklaşımını Reformcu ve Püriten restorasyon gelenekleriyle birleştirdi.<sup>[3]:82,106</sup> Aydınlanma Campbell hareketini iki şekilde etkiledi. Birincisi, Hıristiyan birliğinin, tüm makul insanların üzerinde anlaşabileceği bir dizi esasın bulunmasıyla sağlanabileceği fikrini sağladı. İkincisi, İncil'den türetilen bir dizi gerçek temelinde formüle edilen ve savunulan rasyonel inanç kavramıydı.<sup>[3]:85, 86</sup>

Zamanındaki birçok kişi gibi Alexander Campbell da Y kuşağına inanıyordu.<sup>7</sup>teori. Ancak onunki Stone'unkinden daha iyimserdi.<sup>[8]:6</sup> İnsanlığın ilerleme potansiyeline daha çok güveniyordu ve Hıristiyanların dünyayı dönüştürmek ve milenyum çağını başlatmak için birleşebileceklerine inanıyordu.<sup>[8]:6</sup> İskender'in yaklaşımı temel olarak postmilenyaldı ve kilisenin ve toplumun ilerlemesinin, Mesih'in dönüşünden önce bir barış ve doğruluk çağına yol açacağını öngörüyordu.<sup>[8]:6</sup> Bu iyimser yaklaşım, ilkelciliğe bağlılığın yanı sıra düşüncesinde ilerici bir eğilimin de olduğu anlamına geliyordu.<sup>[8]:7</sup> en.wikipedia.org/wiki/Restoration\_Movement

## Bölüm 3

### **Milenyumculuk**

"Milenyum" terimi İngilizce çeviride geçmiyor. Bin yıl anlamına gelen Latince bir kelimedenden gelmektedir. Çeşitli yorumlar şunlardır:

**Premilennialistler** Mesih'in krallığının henüz kurulmadığını ve onun ikinci gerçek ve bedensel olarak yeryüzüne gelişinin, kuruluşundan önce gerçekleşeceğini ve ardından tarihin sonundan önce bin yıl boyunca hüküm süreceğini kabul edin.

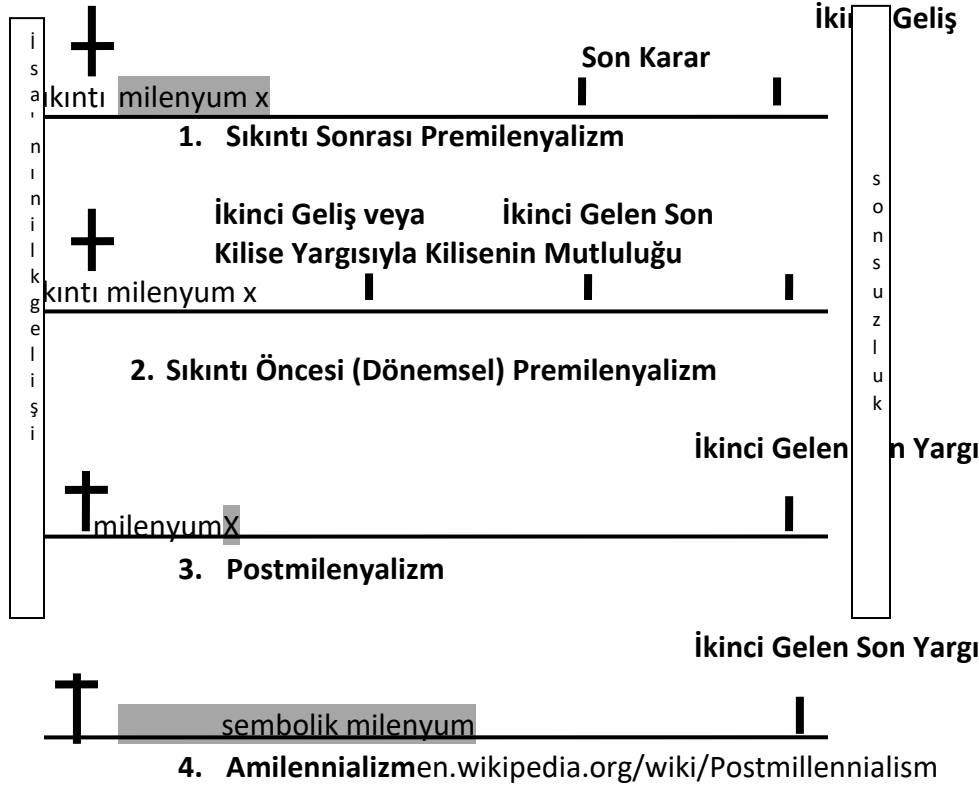
**Dispensasyonalistler** İsrail'in Kilise'den farklı olduğuna ve Tanrı'nın İsrail'de bin yıllık bir krallık kuracağına ve burada Mesih'in dönüşünde bin yıl boyunca Kudüs'ten dünyayı yöneteceğine inanıyorum.

**Postmilenyumcular** Mesih'in krallığının, O'nun ilk gelişinin devamı olarak kurulduğuna, milenyumun, tarihin sonuna kadar süreceği olan krallığın altın çağı olacağına ve bundan sonra Mesih'in tarihin sonunda ikinci kez geleceğine inanırlar.

**Amilennialistler** Bu teorilerin hiçbirini kabul etmiyoruz, ancak çeşitli nedenlerle. Bazıları, bin yıl ile hiçbir zaman unsurunun sembolize edilmediğine, yalnızca Mesih'in ve onun azizlerinin Şeytan ve onun tüm ajanlarına karşı kazandığı zaferin tamlığının sembolize edildiğine inanıyor. Aşağıdaki sayfadaki karşılaştırmaya bakın.

---

<sup>7</sup>thebiblewayonline.com'a bakın - Millennium



Hıristiyanlıkla ilişkilendirilen premilenyalizmin ilk açık rakibi Marcion'du (MS 85-160). Marcion, Eski Ahit'in ve elçi Pavlus tarafından yazılmamış olan Yeni Ahit kitaplarının çoğunun kullanılmasına karşı çıktı. O, Mesih'in yakında kişisel olarak geri döneceği doktrinini terk ederek ilk kilisenin inancını sert bir şekilde kıran ilk büyük sapkındı. Marcion gerçek bir enkarnasyona inanmıyordu ve dolayısıyla sisteminde gerçek bir İkinci Geliş için mantıksal bir yer yoktu. İnsanlığın çoğunluğunun Eski Ahit'in ve Kanununun geçerliliğini inkar ederek kaybolacağını bekliyordu. Diğer İznik öncesi premilennialistler arasında Irenaeus, Justin, Theophilus, Tertullian ve Romalı Hippolytus vardı.

en.wikipedia.org/wiki/Premillennialism

Milenyumculuk aynı zamanda, her biri bir sapkınlık ve yıkım felaketiyle sonuçlanacak olan, kötülüğün ve kötülüğün ruhunun, 19. yüzyılın sonunda muzaffer bir barış kralı tarafından nihai olarak yok edilmesine kadar sürecek olan birbirini takip eden bin yıllık dönemlerle ilgili bir Orta Çağ Zerdüştlüğü doktrindir. son bin yıllık çağ (bazıları tarafından 2000 yılı olduğu varsayılmaktadır). "Sonra Saoshyant [Pers mitolojisinde Saoshyant, zamanın sonunda tüm yaşamı yenilemek için gelecek olan kişidir.] yaratıkları yeniden saf hale getirir, diriliş ve gelecekteki varoluş meydana gelir" (Zand-i Vohuman Yasht 3:62).

Hem dini hem de seküler diğer çeşitli sosyal ve politik hareketler de milenyumcu metaforlarla ilişkilendirilmiştir.

**Kutsal Kitap ne belirtir?**Vahiy 20:1-15

- "Ve gökten inen bir melek gördüm.



- Uçurumun anahtarına sahip ve elinde büyük bir zincir tutuyor.
- Şeytan ya da Şeytan olan o eski yılan olan ejderhayı yakaladı ve onu bin yıl boyunca bağladı.
- Bin yıl sona erinceye kadar artık ulusları aldatmasın diye onu uçuruma attı ve onu kilitleyip mühürledi.
- Bundan sonra kısa bir süreliğine serbest bırakılması gerekiyor.
- Yargılama yetkisi verilenlerin oturduğu tahtları gördüm.
- Ve İsa'ya tanıklıkları ve Tanrı'nın sözü uğruna başları kesilenlerin ruhlarını gördüm. Canavara ya da heykeline tapmamışlardı ve alınlarına ya da ellerine onun işaretini almamışlardı.
- Onlar canlandılar ve Mesih'le birlikte bin yıl hüküm sürdüler. (Bin yıl tamamlanıncaya kadar ölümlerini geri kalanı dirilmedi.) Bu ilk diriliştir.
- İlk dirilişte rol oynayanlar kutlu ve kutsaldır.
- İkinci ölümün onlar üzerinde hiçbir etkisi olmayacak, fakat onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacaklar ve O'nunla birlikte bin yıl hüküm sürecekler.
- Bin yıl bittiğinde Şeytan zindanından çıkacak ve milletleri saptırmak için dünyanın dört bir yanından çıkacak.Yeryüzünü - Yecüc ve Mecüc'ü - savaş için toplamak üzere. Sayıca deniz kıyısındaki kumlar gibidirler. Dünyanın dört bir yanından yürüdüler ve Tanrı'nın halkının ordugahını, sevdiği şehri kuşattılar. Fakat gökten ateş indi ve onları yok etti.
- Ve onları aldatan İblis, canavarın ve sahte peygamberin atıldığı yanan kükürt gölüne atıldı. Onlar gece gündüz, sonsuza kadar azap göreceklerdir.
- Sonra büyük beyaz bir taht ve tahtta oturan kişiyi gördüm. Yer ve gök onun varlığından kaçtı ve onlara yer yoktu.
- Ve tahtın önünde irili ufaklı ölümler durduğunu ve kitapların açıldığını gördüm. Hayat kitabı olan bir kitap daha açıldı. Ölüler, kitaplarda yazılı olan yaptıklarına göre yargılanıyordu. Deniz kendi içindeki ölümleri verdi, ölüm ve Hades de kendilerindeki ölümleri verdi ve herkes yaptığına göre yargılandı. Daha sonra ölüm ve Hades ateş gölüne atıldı. Ateş gölü ikinci ölümdür. Bir kimsenin adı hayat kitabında yazılı bulunamazsa, o kişi ateş gölüne atılırdı.

#### **Kısa bir açıklama**

- **Cennetten Bir Melek-** John vizyonun bu kısmını gördüğünde yeryüzündedir
- **Uçurumun anahtarına sahip olmak-** Dokuzuncu bölümde Şeytan bu anahtara sahipti, dolayısıyla şimdi yenildi.
- **Ejderha 1000 yıl boyunca bağlı kaldı-** Şeytan, Roma aracılığıyla kiliseye karşı çalışmasıyla bağlantılı olarak tamamen ve mükemmel bir şekilde mağlup edilmiş ve bağlanmıştır (zincir, çukur ve mühürün kapalı olduğuna bakın). Bu Roma İmparatorluğu'nun tarihinin sonuydu ama Şeytan için öyle değildi. Diğer ülkeleri kullanmayı tekrar denemek üzere serbest bırakılacaktı.
- **1000 yıldır-** 1000 yıl bir zaman dilimini değil, bir durumu ifade eder. Şeytan'a uygulandığında bu tam bir yenilgidir. Azizlere uygulandığında bu tam bir zaferdir. 1000 sayısı bütünlük anlamına gelir. Mezmur 50:10, Tanrı'nın bin tepedeki sığırlara sahip olduğunu söylüyor. Tesniye 7:9, Tanrı'nın vaatlerini bin nesil boyunca yerine getirdiğini söylüyor. Mezmur 105:8

ve 1 Tarihler 16:15, Tanrı'nın sözünü bin nesil boyunca emrettiğini söylüyor. Fikir bütünlüktür ve sınırlı bir zaman dilimi değildir.

1000 yıllla ilgili diğer bazı fikir veya teorilere dikkat edin:

1. Hıristiyan döneminin tamamı 1000 yıldır (o zamandan kıyamete kadar). Bu fikrin sorunu, zamanın sonundan sonra dünya tarihinin küçük bir zaman dilimine ihtiyaç duymasındadır.
2. 1000 yıl, İsa'nın ikinci gelişinin hemen öncesine kadar olan süredir. Bu fikrin sorunu, Hıristiyanların hüküm süren rahiplik dönemini tüm Hıristiyanlık döneminden daha azıyla sınırlamasındadır.
3. Roma'nın yıkılmasından 1000 yıl sonra Hıristiyanlığın gelişmesi. Bu fikrin sorunu, yaklaşık bin yıl önce ölen şehitlerin diriltilmesini gerektirmesidir.

- **Kapalı uçurumdaki şeytan**- Şeytanın eylemi sınırlı değildir, durdurulur!
- **Şeytan milletleri aldatmak için kısa bir süreliğine serbest bırakıldı**- Bu bir zaman dilimi değil, Allah'ın Hıristiyanlara söylediği bir mesajdır: "Geçmişte sizi korudum ve gelecekte de, her yerde, her zaman, her türlü düşmana karşı bunu yapacağım. Bu, tıpkı Allah'ın gelecek için garantisidir, tıpkı. Hezekiel 38-39'da.
- **Tahtlarda oturanlar**- Tahtlarda oturanlar hüküm sürüyor. Yargılama yetkisi kendilerine verilen kişilerdir. Onlar kim? Onlar muzaffer, sadık azizlerdir, yaşayan ya da ölü. İsa, galip gelenlerin ulusların yönetimini Kendisiyle paylaşacaklarına söz vermişti (Vahiy 2:26f; 3:21; 11:15-18; 18:20). Bu Daniel 7:21, 22 ile aynıdır.
- **İsa'nın hatırı için ruhlarının başı kesildi**- Bunlar zulümde şehit olanlardır. Diriltirler (yaşarlar) ve Mesih'le birlikte hüküm sürerler. Vahiy 19'daki savaştan sonraki savaş alanını, zeminin öldürülenlerin cesetleriyle dolu olduğunu hayal edin. Öldürülen Hıristiyan şehitleri dirilir ve Tanrı'nın yanında hüküm sürmek üzere tahtlarda yaşayan azizlere katılır. Öldürülenler kaybetmediler çünkü bir daha ölmek üzere hemen dirildiler. Bu ilk diriliş." Bunların yalnızca Vahiy çatışmasındaki şehitler olduğuna ve tarih boyunca ölen Hıristiyanlar olmadığına dikkat edin. Bu, İsa'nın geri dönmesiyle gerçekleşecek gerçek bir diriliş değil. Burada sadık azizlerin muzaffer ve güvende olduklarını söylemenin yalnızca sembolik bir yolu var.
- **Ölenlerin geri kalanı**- canavara hizmet ederken görünümde ölenler ve 1000 yıl boyunca (sembolik olarak) ölü olarak kalanlar, yalnızca yeniden dirilip yok edilenler. Onlar kaybedenler olarak yaşıyorlardı. Onlar ölü kaybedenlerdir ve yalnızca kaybedenler olarak yeniden yaşayacaklar. 5. ayet parantez içindedir. Anlamı anlamak için önce 4. ayeti, sonra 5. ayeti okuyun: ("Hıristiyan şehitleri bin yıl boyunca Mesih'le birlikte yaşadılar ve hüküm sürdüler. Bu ilk diriliştir.") İsa'nın düşmanlarının bin yıl boyunca ölü kalması, onların tamamen mağlup oldukları anlamına gelir. İsa'ya ve kiliseye karşı savaşlarında. Gerçek bir zaman dilimine atıfta bulunmuyor.
- **İlk diriliş**- bu, İsa için şehitlerin dirilişidir. Buna "birinci" denir çünkü Yuhanna ikinci bir dirilişi görecektir. İlk ölümden hem Tanrı'nın hizmetkarları hem de canavarın hizmetkarları öldü,

ancak ilk dirilişte yalnızca iyi adamlar var. İlk diriliş hayata ve hükümdarlığa, ikinci diriliş ise ikinci ölümedir. Mesaj, Mesih'te ölenlerin de, Tanrı'nın yaşayan hizmetkarları kadar kesin bir şekilde zaferden pay aldıklarıdır.

- **Tanrı'nın rahipleri 1000 yıl hüküm sürer-** bu, İsa'nın ne kadar süre hüküm süreceği hakkında değil, azizlerin ne kadar süre hüküm süreceği hakkında konuşuyor. Burada önemli olan zaman değil, mutlak zafer ve kutluluktur. Ölmeden önce sahip oldukları şey (rahiplerin krallığı), öldükten sonra da devam etti. Hayatta da ölümden de Allah'ın kulları galip gelir.
- **Şeytan (yine) milletleri saptırıp aldatıyor-** Şeytan, Allah'ın kullarının imanını yok etmek için dünyada faaliyet göstermeye devam edecektir.
- **Yecüc ve Mecüc-** Bunlar, Hezekiel 38, 39'da kullanıldığı gibi herhangi bir kimse ama özel bir kimse değildir. Her iki yerde de mesaj şudur: Tanrı halkına şöyle der: "Ben sizi zaten bu mevcut krizde savundum ve muzaffer kıldım ve bunu yapacağım." ihtiyacın olduğunda tekrar yap." Vurgu, gelecekteki bu yeni düşmanın (her ne ise) büyüklüğü ve Tanrı'nın onları yenme kolaylığı üzerindedir. Hristiyanlar, Tanrı'nın sizi şimdi ve gelecekte her türlü düşmana karşı koruma arzusu ve yeteneği konusunda endişelenmeyin! Milenyum öncesi teoriler hakkında bir not: Şeytan'ın harekete geçmediği ve yalnızca Tanrı'nın hizmetkarlarının yaşadığı bir dünyada, Tanrı'dan nefret edenlerden oluşan büyük bir ordu yaratmaya yönelik tüm girişimler başarısızlığa mahkumdur (özellikle de dinden dönmenin imkansızlığına inanıyorsanız).
- **Şeytan ateş gölüne atıldı-** Ateş gölü tam bir yenilgiyi simgelemektedir. Ateş gölüne atıldıktan sonra kimse geri dönmez. Bu, sonsuz cezayla ilgili değil, Tanrı halkının zaferi ve Tanrı'nın düşmanlarının yenilgisiyle ilgilidir.
- **Büyük beyaz taht-** tüm insanların bir gün önce ortaya çıkması gereken gerçek kıyamet günü değil. Bu tıpkı Roma'nın (dördüncü krallık) yargılandığı Daniel 7:9-12'ye benziyor.
- **İkinci diriliş-** canavara tapanlar dirilir. Allah'ın kulları 1000 yıl önce (rüyada) diriltilmiş oldukları için degillerdir.

Bu vizyonda şeytan, Roma'yı kullanarak kiliseye karşı yaptığı savaşta nasıl tamamen yenilgiye uğradığını göstermek için 1000 yıla sınırlandırılmıştır. Bir süre serbest kalır çünkü Roma'dan sonra başka girişimler de olur ve onlar da aynı akıbete uğrarlar. Zafer, kusursuz [tam] zaferle hüküm süren ve yargılayan azizlerin (yaşayanlar ve dirilmiş olanlar) vizyonu ile sunulur. Bu bölümde Mesih'in ve O'nun kilisesinin tam zaferi ve Şeytan'ın ve Roma İmparatorluğu'na zulmeden kilisenin tam yenilgisi anlatılıyor. The Revelation of John The Apostle, Joe McKinney, TheBibleWay Online'dan Vahiy 20 açıklaması

#### 4. Bölüm

##### Birleşmeler ve Bölünmeler

## Stone ve Campbell hareketlerinin birleşmesi

Campbell hareketi, radikal özgürlük ve dogma eksikliği ile karakterize edilen Stone hareketinin aksine, ilk kilisenin "sistemik ve rasyonel yeniden inşası" ile karakterize edildi.<sup>[3]:106-108</sup>

Farklılıklarına rağmen iki hareket birçok kritik konu üzerinde anlaşmaya vardı.<sup>[3]:108</sup> Her ikisi de havarisel Hıristiyanlığın yeniden kurulmasını milenyumun hızlandırılmasının bir yolu olarak gördü.<sup>[3]:108</sup> Her ikisi de ilk kiliseyi restore etmeyi Hıristiyan özgürlüğüne giden bir yol olarak gördü.<sup>[3]:108</sup> Ve her ikisi de Hıristiyanlar arasında birliğin olduğuna inanıyordu.<sup>8</sup> Havarisel Hıristiyanlığı model olarak kullanarak başarılabilir.<sup>[3]:108</sup> Her iki hareketin de ilk kiliseyi yeniden canlandırma ve Hıristiyanları birleştirme konusundaki kararlılığı, iki hareketteki pek çok kişi arasında bir birlik oluşmasını motive etmek için yeterliydi.<sup>[8]:8</sup>  
<sup>9</sup>[en.wikipedia.org/wiki/Restoration\\_Movement](http://en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement)

**Not:** Her ikisi de kilisenin özerkliğine inandığına göre birleşmenin amacı neydi?

### "Rakun John" Smith (1784-1868)

İki grup, 31 Aralık 1831 Cumartesi günü, Lexington, Kentucky'deki High Street Meeting House'ta Barton W. Stone ve "Raccoon" John Smith arasında yapılan el sıkışmayla birleşti.<sup>[9]:116-120</sup> Smith, Campbell'lerin takipçileri adına konuşmak üzere orada bulunanlar tarafından seçilmişti.<sup>[9]:116</sup>

Birlik haberlerini tüm kiliselere taşımak üzere toplananlardan iki temsilci atandı: Hıristiyanlar için John Rogers ve reformcular için "Rakun" John Smith. Bazı zorluklara rağmen birleşme başarılı oldu.<sup>[1]:153-154</sup> Pek çok kişi sendikanın birleşik hareketin gelecekteki başarısı için büyük umut vaat ettiğine inanıyordu ve haberi coşkuyla karşıladı.<sup>[8]:9</sup>

Birleşmeyle birlikte yeni hareketin adının ne olacağı konusunda bir zorluk ortaya çıktı. Açıkça görülüyor ki, İncil'e uygun, mezhepsel olmayan bir isim bulmak önemliydi. Stone, "Hıristiyanlar" adını kullanmaya devam etmek istiyordu. Alexander Campbell "İsa'nın Müritleri" konusunda ısrar etti. Sonuç olarak her iki isim de kullanıldı.<sup>[1]:27-28</sup>

Hareketin başlangıcından itibaren halk arasında özgür fikir alışverişi, liderlerinin yayınladığı dergiler sayesinde teşvik edildi. Alexander Campbell, The Christian Baptist ve The Millennial Harbinger'ı yayınladı. Stone, The Christian Messenger'ı yayınladı.<sup>[12]:208</sup> Saygılı bir şekilde, her iki adam da pozisyonları kendilerinden kökten farklı olan diğerlerinin katkılarına düzenli olarak yayınladı.

Ne zaman Taş ve Alexander Campbell Reformcular (Müritler ve Hıristiyan Baptistler olarak da bilinir) 1832'de birleşti; Smith/Jones ve O'Kelly hareketlerinden yalnızca az sayıda Hıristiyan katıldı.<sup>[6]:190</sup> Bunu yapanlar, Taş hareketiyle temasa geçen Appalachian Dağları'nın batısındaki cemaatlere dendi.<sup>[6]:190</sup> Doğulu üyelerin Stone ve Campbell grubuyla bazı temel farklılıkları vardı: din değiştirme deneyimine vurgu, üç ayda bir komünyonu uyma veteslisçi olmama.<sup>[6]:190</sup> Campbell ile birleşmeyenler 1931'de Cemaat Kiliseleri ile birleşerek Cemaat Hıristiyan Kiliselerini

---

<sup>8</sup>[thebiblewayonline.com](http://thebiblewayonline.com)'a bakın - United In Christ

oluşturdular.<sup>[6]:191</sup>1957'de Cemaat Hıristiyan Kilisesi, Evanjelik ve Reform Kilisesi ile birleşerek Birleşik İsa Kilisesi adını aldı.<sup>[6]:191</sup>  
en.wikipedia.org/wiki/Restoration\_Movement

### **Savaşın Türleri, Topluluklar ve Şarkı Söyleme/Kilise Müziği**

Stone ve Campbell's gibi Restorasyon Hareketi'nin öncü vaizleri, Hareket'in temel ilkelerini formüle ettikten sonra, kiliseyi olağanüstü bir büyüme dönemine teşvik eden bir enerjiyle vaaz vermeye başladılar. Müritler arasındaki tahminler, sayılarının 1836'da 100.000, 1850'de ise 200.000, hatta 300.000 olduğunu gösteriyordu. 1850 nüfus sayımına göre müritler ülkedeki dördüncü en büyük dini topluluğu oluşturuyordu. 1870 nüfus sayımı onu beşinci sıraya yerleştirdi. Öncü vaizlerin gayretli çalışmaları ve Restorasyon'un özgürlüğü seven Amerikalılara sunduğu mezhepsel zincirlerden kurtulma özgürlüğü, bu hızlı ilerleme dönemine güç verdi. Ancak ufukta yıkıcı etkiler belirdi ve bunlar tüm bu ilerlemeyi engellemek, hatta geri almakla tehdit etti.

### **I. İç Savaş**

İç Savaş Amerikan dini ortamını büyük ölçüde bozdu. Bazı kiliseler bölündü ve diğerlerinin cesareti o kadar kırıldı ki buluşmayı bıraktılar. Pek çok kardeşimiz de dahil olmak üzere tüm ulus, savaş ateşine o kadar kapılmıştı ki, kalplerinde manevi kaygıya çok az yer kalmıştı. Kilisenin genç adamları Mavi ve Grilerin saflarına katılmak üzere yola çıktılar ve savaşta ölenlerin sayısı çok az değildi. Bazı vaizler kardeşlerin birbirlerine karşı silaha sarılmasından üzüntü duyarken, diğerleri çağrılarını unutarak ve karşı kesimdeki kardeşlerini reddederek kılıcı kınından çıkardılar. James A. Garfield adında bir vaiz ve üniversite başkanı, cesaretiyle tanındı, tuğgeneral rütbesine terfi etti ve sonunda Amerika Birleşik Devletleri'nin yirminci başkanı oldu.

İç Savaş ve sorunları Hıristiyanların dikkatini iki soruyu çekti. Bunlardan biri kölelik sorunuydu. Bir Hıristiyan Kutsal Yazılara göre köle sahibi olabilir mi? Eğer öyleyse, onlara nasıl davranması gerekiyordu? Sorunun her iki tarafında da aşırı olmasına rağmen, çoğu vaizin tarafsız olduğu ve Kuzey ve Güney'deki Hıristiyanları bunun bölücü bir mesele haline gelmesine izin vermemeleri konusunda teşvik ettiği görülüyor. ... Kardeşler arasında hakim olan görüş, köleliğin ahlaki olmaktan çok siyasi bir sorun olduğu yönündeydi. Kutsal Kitap köleliği açıkça yasaklamadı, aksine onu düzenledi (Lev. 25:39-46; I Korintliler 7:17-24; Efes. 6:5-9; Filimon). Kardeşlerin çoğu, bu konuyla ilgili dini bölünmeyi ve savaşı önlemek isterken, muhtemelen köleliğin eninde sonunda barışçıl ve yasal bir sona getirileceğini umuyordu.

Christian'ın ilgisini çeken diğer soru ise Hıristiyan'ın cinsel savaşa katılmasıydı. Yine, en dindar ve etkili vaizler kardeşlerin savaşa katılmasına karşı çıktılar ve kardeşlerine savaşa karışmamaları için yalvardılar; ancak onların ricaları çoğunlukla sağır kulaklara düşmüş gibi görünüyor.

### **II. Misyoner Topluluğu**

Restorasyon Hareketi sırasında çoğu cemaat kendilerini bir tür cemaatlerarası dernekler halinde oluşturduğundan, kardeşler arasında "işbirliği" sorunu çok geçmeden gündeme geldi. Stone'un takipçileri bu tür örgütlenme çabalarına şüpheyle bakarken, Campbell'in takipçileri bir tür cemaat dışı işbirliğinin veya organizasyonun davanın ilerlemesi için neredeyse gerekli olduğunu düşünüyor gibiydi. Sonuç olarak, kardeşler ilk başta resmi olmayan bölge toplantılarında

buluşmaya başladılar. Ancak zaman geçtikçe bu "işbirliği toplantılarının" resmîyet ve kapsamı arttı. Bölge toplantıları eyalet toplantılarına, eyalet toplantıları ulusal toplantılara dönüştü. İlk başta bu tür toplantıların amacının yalnızca kardeşleri teşvik etmek, bilgilendirmek ve birleştirmek ve müjdeciliği teşvik etmek olduğu düşünülerek savunuldu. Alexander Campbell, yerel kiliseler arasında daha fazla örgütlenmenin savunulması amacıyla kapsamlı yazılar yazdı. Kardeşler nihayet 1849'da Cincinnati, Ohio'da buluştular ve Amerikan Hıristiyan Misyoner Cemiyeti'ni kurdular. Alexander Campbell'ın kongre düzenlemenin hareketi bölücü mezhepçiliğe sürükleyeceğine dair endişeleri vardı. Toplantıya katılmadı.<sup>[12]:245</sup> Ancak ilk başkanı seçildi. Dernek kurulur kurulmaz ona karşı muhalefet artmaya başladı. İç Savaş nedeniyle geçici olarak kesintiye uğrayan bu muhalefet, Ondokuzuncu Yüzyılın ikinci yarısında Dernek konusundaki çatışmanın, savunucular ve rakipler arasında açık bir dostluk kopmasına yol açmasına kadar artmaya devam etti.

Misyoner topluluğa yönelik itirazların temelleri çeşitlidir ancak en dikkate değer olanları şu şekilde özetlenebilir:

- bunun için Kutsal Yazılara dayalı bir otorite yok
- buna gerek yoktur, çünkü kilise yapılması gereken ruhsal işi yapmak için yeterlidir
- kilisenin yerini alıyor ve
- yerel kiliselerin bağımsızlığını ve özerkliğini ihlal etmektedir.

### III. Enstrümantal müzik

Amerikan Hıristiyan Misyoner Cemiyeti'nin faaliyete geçtiği sıralarda kiliselerin ibadetinde enstrümantal müzik sorunu ortaya çıktı. İç Savaş'tan kısa bir süre önce Midway, Kentucky'deki kilise, enstrümantal müziği ibadete sokan (sözde içler acısı şarkı söylemelerine yardımcı olmak için) kayıtlara geçen ilk kilise oldu. Campbell'in kendisi de dahil olmak üzere neredeyse her kilise ve etkili vaiz, ibadette enstrümantal müziğe karşı muhalefette birleşti. Ancak İç Savaş'ın ardından kiliseler enstrümanı giderek daha fazla kullanmaya başladı ve enstrümanla ilgili mücadele giderek artan bir öfkeyle birleşti. İbadetlerde enstrümantal müziğe yönelik itirazlar esas itibarıyla şunlar olmuştur:

- Yeni Ahit'in yönettiği şarkılara izinsiz yapılan bir eklemedir (Ef. 5:19; Kol. 3:16)
- zeka için öğretici değildir (I Korintliler 14:15) ve
- kilisenin ibadetinin manevi karakterine aykırıdır. Misyoner toplumu ve enstrümanın yanı sıra daha önemsiz olanlar hakkındaki çekişmeler, sonunda kiliseler arasında bir bölünmeye dönüştü ve bu, 1906'daki Dini Nüfus Sayımı tarafından resmen tanındı. [bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm](http://bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm)

Aynı itirazlar bugün aşağıdaki organizasyon veya faaliyetler için de geçerli midir?

- Afet yardımı veya Küresel Samiriyeliler
- Şifalı Eller Uluslararası
- Dünya Hıristiyan Yayını
- Gospel Yayın Ağı
- Şehir İçi Bakanlıklar
- Restorasyon Radyosu

- Tek bir cemaat birden fazla cemaatin misyon çalışmasını yönetiyor
- Dini müzikle, radyoda “İncil Müziği”yle, tüm medyanın müzik enstrümanlarının kullanıldığı bir CD veya müzik grubuyla Allah'a derin bir hürmet ve hamd duygusuyla eşlik etmek.
- Birden fazla şarkı lideri veya övgü ekibi.

### **Restorasyonun Bazı Öğretileri (Stone – Campbell Hareketi)**

Bu iki hareket birkaç temel inancı paylaşıyordu.

- a. İncil'in Tanrı'nın ilham edilmiş Sözü olduğuna ve inanlının yaşamındaki nihai otorite olduğuna inanıyorlardı.
- b. Yeni Ahit'teki kilise yaşamı modellerinin ve kalıplarının, Tanrı'nın kilise için çağlar boyunca yaptığı planı göstermeyi amaçladığına inanıyorlardı.
- c. Tanrı'nın, kilisenin tek bir topluluk ya da cemaat değil, halkının bölünmesini değil, birleşmesini amaçladığına inanıyorlardı. Yeni Ahit inancının esasları üzerinde anlaşmak, Tanrı'nın kendi kilisesi için amaçladığı birliği yaratabilir.

Campbell'in ölümünden sonra harekette fay hatları oluşmaya başladı. Sorun kuruluş ilkelerinde değil, onların uygulanmasındaydı. Herkes Yeni Ahit'in esasları etrafında birlik ilkesi üzerinde hemfikirdi, ancak bu esasların ne olduğu veya neyin esas olarak kabul edilmesi gerektiği konusunda herkes hemfikir değildi.

İki ilköğretim yorum ekolü, ibadette enstrümantal müzik sorunu üzerinde savaş hattını oluşturdu. Sonunda Mesih'in araçsal olmayan Kiliseleri haline gelen grup, Yeni Ahit'te özel olarak emredilmeyen ibadetlerdeki "yenilikleri" yasaklayan bir pozisyon aldı. İbadetlerde aletlerin kullanılmasına ilişkin Yeni Ahit'te yer alan bir emir bulunmadığından bunların yasaklanmasını savundular. Diğer yorum ise bir müzik aletinin kullanımını yasaklayan özel bir emir olmadığı için izin verildiği yönündeydi. Thebiblewayonline.com'daki İncil çalışmasına bakın Campbell'in ölümünden kırk yıl sonra, bölünme resmi olarak tanındı ve biz de araçsal olmayan kiliseleri ayrı bir grup olarak tanıdık.

Maalesef bu birlik hareketinin bölünmeleri bu bölünmeyle bitmedi. Hıristiyan Kilisesi hareketinin vaftiz konusunda yüzeyin hemen altında kaynayan başka bir sorunu vardı. İlk Campbell/Stone hareketinin neşeli restorasyonlarından biri, vaftizin kiliseye daldırılarak restorasyonuydu. Bebeklerin yağmurlama yoluyla vaftiz edilmesi, Amerika sınırında temsil edilen tarihi Avrupa kiliseleri arasında neredeyse evrensel bir uygulamaydı. Rehberlik için Yeni Ahit'e döndüklerinde reformcular, Yeni Ahit kilisesindeki vaftiz şeklinin serpmeye değil, neredeyse kesinlikle tamamen daldırma olduğunu keşfettiler. Ayrıca, vaftiz için kabul edilebilir tek adayın, kendisi için vaftizi seçebilecek yeterli yaşta biri olduğunu belirlediler.

Hareket, temel mesele üzerinde yine neredeyse oybirliğiyle hareket etti. Bölücü soru, kendilerini Hıristiyan olarak gören ancak bu konuya dalmamış olanların nasıl değerlendirileceğiydi. Bir tarafta kilise üyeliğinin ve kurtuluş güvencesinin yalnızca bu duruma dalmış olanlara sunulması gerektiğine inananlar vardı. Diğer tarafta yetişkinlerin suya dalmasını ideal olarak gören ancak başka geleneklerde başka yollarla vaftiz edilenlerin gerçek Hıristiyan inancını kabul edenler vardı. Asıl soru paydaşlık ve Tanrı'nın bunun nasıl uygulanmasını istediğidir.

1920'lerin sonlarında bu konu, Campbell/Stone misyonerleri ile bebekleri vaftiz eden geleneklere sahip misyonerler arasında görev alanında işbirliği konusunda yaşanan bir dizi çirkin kavgada doruğa çıktı. Bir taraf, Campbell/Stone misyonerlerinin misyon alanındaki her türlü işbirliğini, daldırma uygulayan mezheplerle sınırlamasını talep etmek istiyordu. Diğerleri vaftiz teolojilerine bakılmaksızın başkalarıyla işbirliği yapma ihtiyacını gördü.

thebiblewayonline.com'a bakın - vaftiz

Mücadele o kadar yoğunlaştı ki yeni bir bölünme yaşandı. Binlerce cemaat hareketten ayrıldı ve Kuzey Amerika Hıristiyan Konvansiyonu etrafında yoğunlaşan kendi mezhepsel olmayan gruplarını kurdu. Bu grup, suya daldırılarak vaftizin mutlak bir sorun olduğunu düşünenlerden oluşuyordu. Eski Uluslararası Hıristiyan Kiliseleri Konvansiyonu'nda kalanlar, içine dalmamış olanları kendi başlarına Hıristiyan olarak kabul etmeye daha açık olanlar olma eğilimindeydi. Bölünme yaklaşık 70 yıldır yavaş yavaş ilerliyor.

Son yıllarda başka bir bölünme daha ortaya çıkmaya başladı. 1985'ten beri Disciple Renewal, 1968'de eski Uluslararası Hıristiyan Kiliseleri Konvansiyonu'ndan oluşan Hıristiyan Kilisesi (İsa'nın Müritleri) mezhebinde gelişen teolojik liberalizme meydan okuyor. Öğrenci Yenileme, mezhep içinde değişim ve ruhsal yenilenme için çalışma taahhüdüyle başladı. Ne yazık ki, zaman geçtikçe mezhebin tamamen değişime veya meydan okumaya kapalı olduğu ortaya çıktı ve Disciple Renewal, mezhepten ayrılanlar ve hala mezhepte olan Evanjelikler için bir buluşma noktası olarak Disciple Heritage Fellowship'i kurdu.

Kimse bölünmeyi görmek istemese de bölünme yavaş yavaş gerçekleşiyor. İlk kez bölünme, yalnızca ayrıntıların çözülmesine değil, hareketin kurucu ilkelerine odaklanıyor.

Mesih'in Müritleri, İncil'in ilhamına ve güvenilirliğine olan inançlarını terk ettiler, geri dönebileceğimiz tutarlı bir Yeni Ahit inancının olduğunu inkar ettiler ve mezhepsel yapılar arasında müzakere yoluyla birlik için İncil'in esasları etrafında birlik fikrini takas ettiler. öğrenci-heritage.org/downloads/10.pdf

### **Restorasyon Zaman Çizelgesi**

John Locke	1632 - 1704
John Wesley	1703 – 1791
James O'Kelly	1732 – 1826
Elias Smith	1764 – 1846
Abner Jones	1767 – 1840
Barton Taşı	1772 – 1844
Thomas Campbell	1763 – 1854
Alexander Campbell	1788 – 1866
Walter Scott	1796 – 1861
“Rakun” John Smith	1784 – 1868

### **Restorasyon**

18. yüzyılın başlarında birbirinden bağımsız birçok dini lider, kendi inançlarındaki pek çok dernekte ortaya konan bu kadar çok farklı öğreti ve uygulamanın nasıl olup da İncil'in kilisesi



olduğunu sorgulamaya başlar. Tanrı'nın birliği istediğini düşündüler, o halde neden herkes Tanrı'nın insana verdiği talimatı bulmak için yalnızca Kutsal Kitap'a ve yalnızca Kutsal Kitap'a bakması. Aslında Luka 8'deki ikinci benzetmesinin anlamı da bu gibi görünüyor. Söz'e dönüp onu iyi ve dürüst kalplere ekerek, insanların ve onların inanç ve doktrinlerinin kontrolünden bağımsız olarak, itaatkar insanlar, Hıristiyanlar ve İsa'nın kurduğu kiliseyi üretecektir.

#### **Restorasyon hareketinin kalbi inananları birleştirmektir:**

- Dini dayatmak için hükümeti kullanmaya son verin
- Yalnızca kutsal kitabı kullanın. Tüm insan inançlarını ve dogmalarını reddet
- Tanrı ve insan sevgisini edinin ve koruyun

Bu hareket sırasında çeşitli liderler, Mesih'e inananların O'nda birleşmesi için gereken şartlara ilişkin anlayışlarını sundular.

#### **Locke**

- Kilisenin hükümet aracılığıyla bir devlet dini kurma ve uygulama hakkını reddetti
- Kutsal Kitap, aklı başında herkesin üzerinde hemfikir olabileceği bir dizi temel inanç sağlar:
  - İsa'nın mesihliği
  - İsa'nın doğrudan emirleri
- Hıristiyanların aynı fikirde olmadığı temel olmayan konular başkalarına dayatılmamalıdır

#### **Wesley**

- Gerekli olmayan doktrin konusunda aynı fikirde olmadığımı kabul ediyorum
- Gerekli olmayan şeyler hakkında kavga etmeyi ve tartışmayı bırakın

#### **Ayrı Baptistler**

- Tüm inançları reddedin ve mükemmel kural olarak yalnızca İncil'i kullanın, ancak model üzerinde tam bir anlaşmaya gerek duymadan
- Hukukçuluğa ve bölünmeye yol açacağı için kesin ayrıntılardan kaçının

#### **Önemli Baptistler**

- Kutsal Kitap hiçbir sapmaya izin verilmeyen kesin bir taslaktır
- Plandan sapma kişiyi gerçek kiliseden uzak tutar

#### **O'Kelly/Haggard**

- Mesih kilisenin tek başıdır
- Kabul edilebilir tek isim Christian ismidir
- İncil imanın tek kuralıdır
- Hıristiyan karakteri kilise kardeşliğinin tek sınavıdır
- Özel yargı hakkı herkesin ayrıcalığıdır.

#### **Barton Taşı**

- Cemaatsel yönetim
- Biçim ve yapılar yerine, kutsal ve doğru yaşamayı benimseyen ilk kilisenin yaşam tarzını restore etmek
- Mesih'te özgürlük, belirli bir uygulamanın (bir ritüel olarak) vurgulanmasından daha önemlidir.

#### **Campbell**

- a. Temel/temel inançlara onaylanmış emsal eklendi.
- b. İncil gerçeklerden oluşan bir kitaptı (fikirlerin, teorilerin, soyut gerçeklerin veya sözlü tanımların değil) ve rasyonel bir inancın bu gerçekler üzerine formüle edilmesi ve tanımlanması gerekiyordu.
- c. Cemaat özerkliği
- d. Her cemaatte çok sayıda ihtiyar
- e. Haftalık cemaat ve
- f. Günahların bağışlanması için inananların suya daldırılması
- g. Böylece Rab şöyle dedi:

### **Cemaatçiler**

A. İnsanların bir dönüşüm deneyimine ihtiyacı vardı

Bu uzun süre boyunca birçok yönden farklıydılar, bazıları geçmiş öğreti ve uygulamalarla bağları koparmak konusunda isteksizdi, ancak mevcut "kiliselerinin" İncil'de okudukları kiliseye benzemediğini fark ettiler.

Bu reformcuların ve restorasyoncuların çoğu olmasa da çoğunun ortak bir yanı vardı; ya reform yapmak, restore etmek ya da İncil'in kilisesine geri dönmek ve diğer tüm inananlarla birleşmek ve yalnızca Hıristiyan olmak istiyorlardı.

Bir dönem birlik vardı ama farklı ve kutuplaştırıcı görüşler ortaya çıktı:

- Kutsal Kitap, ayrıntılar üzerinde tam bir anlaşmanın gerekli olmadığı bir plan, anayasa veya kalıptır. MESİH'TE olanlar için, insanlar arasında ve Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yaşamak, biçime, yapıya ve kesin anlayışa bağlı kalmaktan daha önemliydi.
- Kutsal Kitap sapmadan takip edilmesi gereken kesin bir plandır. Liderlerin kesin plan hakkındaki yorumundan sapanlara arkadaşlık yapılmayacaktır. Sonuç olarak, planın kesinliğinin sürekli olarak tanımlanması, anlaşmazlığa ve daha fazla ayrılığa yol açar.

**Birlik kalmak**ve arkadaşlıkta sorunlar duayla çözülmelidir:

- a. Bir kişinin paydaşlık içinde kalması için sahip olması gereken anlayışın kesinlik derecesine kim karar veriyor - Tanrı mı, İnsan mı?
- b. Kişinin müjde dışı bazı öğretileri yorumlaması  
Bir başkasının Tanrıyla ya da başka bir Hıristiyanla olan paydaşlığını belirlemek mi?
- c. Bir kişi Tanrı'yla paydaşlık içinde olabilir mi ama Mesih'te başkalarıyla birlikte olamaz mı?
- d. Eğer İncil bir konuda susuyorsa, bu suskunluk bir şeyi gerektirir mi, yoksa yasaklar mı?  
Benzer şekilde Kutsal Kitap bir şeyi belirttiğinde başka bir şeyi ne gerektirir ne de yasaklar.
- e. Kilise babalarının, reformcuların, restorasyoncuların ya da günümüz yazarlarının yazıları, insanın Tanrı ya da O'nun çocuklarıyla paydaşlığının bir koşulu olamaz.

Bir miktar başarı elde ettikten sonra bile, MS 100'den sonra ataları gibi, çok geçmeden sürüklenmeye ve geçmişin öğretilerini kabul etmeye, yeni inançlar oluşturmaya veya eskilerini yeniden kurmaya başladılar.

### **Çözüm**

Tarih boyunca devam eden ortak bir konu var gibi görünüyor. Her nesil, önceki neslin inanç ve düşüncelerinden yararlanır. Liderler ve/veya yazarlar, gelecek neslin yararlanacağı sonuçları kaydederler. Bazıları kabul edilir, bazıları ise muhtemelen önceki anlayış ve kavramlarına dayanarak reddeder. Bu süreç, ortaya konmuş bir standardın bulunmadığı ve hiçbir zaman da bulunmadığı tıp, bilgisayar, kimya, fizik ve matematik gibi bilinmeyenlerin dünyasında mutlaka gereklidir. Bu nedenle her bilgi bir yapı taşıdır.

Bu çalışma, kendi nesillerinin insanların ve liderlerinin, Tanrı'dan gelen sözlerin kapsamlı bir incelemesine güvenmek yerine, geçmişin "bilgili adamlarının" görüşlerini kabul etme eğiliminde olduklarını gösterdi. Gözlemlemek.

1. Justin Martyr, Sokrates ve Platon'un öğrencisiydi ve kutsal yazılar konusunda kendisini pek iyi hazırlamış gibi görünüyordu.
2. Lyons'lu Irenaeus kutsal metin olarak Hermas Çobanı'na güveniyordu.
3. Origen, Septuagint'i İbranice bilgisinden düzeltti. Ancak Stoacı, Neo-Pisagorcu ve Platonik inançları onun akıl yürütmesini gölgeliyordu.
4. Ambrose'un teolojisi Origen'inkinden önemli ölçüde etkilenmiştir.
5. Augustine, Cicero'ya hayrandı ve onu diğer tüm antik yazarların üstünde sıraladı ve ruh ve beden inancına ilişkin ikili sistemini korudu.
6. Wycliffe, İncil'i İngilizceye çevirirken Jerome'un kusurlu Latince Vulgata'sına güvendi; muhtemelen elindeki tek şey buydu.
7. Luther'e her şeye şüpheyle yaklaşması ve her şeyi test etmesi öğretilmişti ama yine de "kilise babalarının" öğretilerinin çoğunu kabul ediyordu.
8. John Calvin sık sık Augustine ve Ambrose'un öğretilerinden alıntı yapıyordu.
9. John Locke'un öğretileri Thomas ve Alexander Campbell'ı etkiledi.

Mesih'e inananlar, Mesih'i inkar etmeyi ve başka bir İncil'i kabul etmeyi ya da başka bir dini doktrine uymayı reddettikleri için zulüm gördüler; a) Yahudilik, b) Roma İmparatorluğu döneminde Pagan veya İmparator İbadeti, c) Orta veya Karanlık çağlar sırasında ve sonrasında Katoliklik veya d) Reformasyon ve Restorasyon dönemlerinde Katoliklik ve Protestanlık.

Kişi, ilahi olarak vahyedilen bilgiye güvenerek, Tanrı'nın iradesine ilişkin daha doğru bir bilgi ve anlayış elde edebilir.

Yüzlerce yıl boyunca zulüm nedeniyle birçok kişi yalnızca Kutsal Kitabı kullanarak Tanrı'ya dönmeye çalıştı. Yaklaşık son 200 yılda, vahyedilen gerçekle aynı kefeye konuştuğunda yeni dini organizasyonların ortaya çıkmasına neden olan pek çok fikir veya yorum farklılığı görüldü. Kişinin kendisine şunu sorarak sorunun bir parçası olup olmadığını belirlemesi gerekir: "Sonuçlara ulaşırken ne ifade ettiğini belirlemek için kutsal yazıları şahsen araştırdım mı? Veya 'İncil doktrininin' bulunup bulunamayacağını ve inancıma ve sonucuma uyacak şekilde yorumlanıp yorumlanamayacağını görmek için İncil'i aradım mı?"

Aşağıda, sadık bir şekilde inanılan ve kardeşlik testi yapılan bazı göreceli yeni öğretilerin bir listesi yer almaktadır. Birçoğu tamamen veya kısmen reddedildi.

- Rab'bin Sofrası'nın “amblemeleri” kapatılmalıdır.
- Rab'bin Sofrası'nda kullanılan ekmek, buğday unundan yapılmalı, duadan sonra ve üyelere dağıtılmadan önce parçalanmalıdır.
- Asmanın meyvesi olan kadeh, fermente edilmiş şarap olmalıdır.
- Tek tek fincanlar değil, yalnızca bir fincan kullanılabilir.
- İncil dersleri kiliseyi bölüyor, bu nedenle uygulanamıyor.
- Allah'a ibadet olarak şarkı söylemek, bir müzik aleti veya ahenkle değil, ilahiler içermelidir.
- Kadınların toplandıklarında başlarını saç dışında bir şeyle örtmeleri gerekir.
- Kadınlar saçlarını kesemez veya kesemez.
- Hıristiyan cemaatleri bina sahibi olamaz.
- “Kilise binası” içerisinde yemek yenemez.
- Spor salonuna, aile yaşam merkezlerine ve kamplara sahip olmak günahdır.
- Hıristiyanlar Noel'e katılamazlar.
- Karışık yüzme günah olduğu için hoş görülmez.
- Dans etmenin her türüsü günahdır.
- Hükümete katılmak, oy vermek bile günahdır.
- Silahlı kuvvetlerde görev yapmak günahdır.
- Kiliseye bağlı okullara ve kolejlere yapılan bağışlar günahdır.
- Kutsal Kitap dışında herhangi bir yayının kullanılması yanlıştır.
- Kilisenin adı herhangi bir konum olmaksızın “\_\_\_\_\_” olmalıdır.
- Her türlü alkollü içkiyi içmek günahdır.
- Tütünün her türüsü kullanmak günahdır.
- Irklar arası evlilik İncil'e uygun değildir.
- Kutsal Kitap Hıristiyanların köle sahibi olmasını yasaklar.
- Kiliseler hiçbir çabaya ortak olamazlar.
- Cemaatler düzenli olarak vaiz çalıştıramazlar.
- Aynı anda birden fazla şarkı söylemek eğlencedir, bu nedenle günahdır.

Geçmişte ve günümüzde birçok dindar insan, yorumlarının tam olarak Tanrı'nın iradesi olduğuna inanıyor. Ancak birçoğu daha ileri çalışmalar sonucunda tamamen veya kısmen reddedildi. Ne değişti? İncil miydi yoksa insanın yorumu mu? ŞİMDİ TÜM GERÇEKLERİ biliyor muyuz? Tanrı ile paydaşlığın koşulları olarak bu kadar sıkı bir şekilde savunduğumuz şeyin gelecek nesillerde yanlış olduğu kanıtlanacak mı? İnançlarımız öğrenemeyecek kadar NİHAİ midir?

İsa'nın İncili veya İncili:

- A. Tanrı, Nasıralı İsa gibi insandı ama günahsızdı,  
Günahın ortadan kaldırılması için kan kurbanı, günah sunusu olarak fiziksel bedeni Tanrı'ya.
- B. Onun gömülmesi ve ardından dirilişi ölümün zaferiydi.
- C. Onun yükselişi, Baba Tanrı'nın yanındaki önceki meskenine geri döndü.

O'nun ölümüne gömülerek O'na güvenenler yeni ruhsal varlıklar olarak dirilirler. Yalnızca Mesih'in ve O'nun Havarilerinin öğretilerini (doktrinlerini) yaşayarak (yürüyerek) Tanrı'nın benzerliği, imajı ve doğası haline gelirler ve bazılarının başkalarına öğretme konusunda farklı anlayışları olsa bile Tanrı ve Mesih'teki diğer herkesle paydaşlık içindedirler. İncil'den daha.

**Kutsal yazıları özenle incelemeli, onun gerçeklerini kabul etmeli ve bizi nereye götürürse götürsün onu takip etmeye istekli olmalıyız.**

## Bölüm 7

### Özet

#### Reformcuların Bazı Öğretileri ve Uygulamaları

##### Wycliffe

- Mesih Kilisenin başıdır
- Kilise Liderleri ahlaklı insanlar olmalı, pozisyon satın almamalı
- İncil insan için tek otoritedir – Katolik Kilisesi değil
- Kilise liderlerinin yalnızca iki tarikatı – ihtiyarlar ve hizmetliler

##### Luther

- Bir Hıristiyan için tek başına İncil nihai otoriteyi oluşturur

##### Restorasyon

18. yüzyılın başlarında birbirinden bağımsız birçok dini lider, kendi inançlarındaki pek çok dernekte ortaya konan bu kadar çok farklı öğreti ve uygulamanın nasıl olup da İncil'in kilisesi olduğunu sorgulamaya başlar. Tanrı'nın birliği istediğini düşündüler, o halde neden herkes Tanrı'nın insana verdiği talimatı bulmak için yalnızca Kutsal Kitap'a ve yalnızca Kutsal Kitap'a bakması gerektiğini düşündüler. Aslında Luka 8'deki ekinci benzetmesinin anlamı da bu gibi görünüyor. Söz'e dönüp onu iyi ve dürüst kalplere ekerek, insanların ve onların inanç ve doktrinlerinin kontrolünden bağımsız olarak, itaatkar insanlar, Hıristiyanlar ve İsa'nın kurduğu kiliseyi üretecektir.

#### Restorasyon hareketinin kalbi inananları birleştirmektir:

- Dini dayatmak için hükümeti kullanmaya son verin
- Yalnızca kutsal kitabı kullanın. Tüm insan inançlarını ve dogmalarını reddet
- Tanrı ve insan sevgisini edinin ve koruyun

Bu hareket sırasında çeşitli liderler, Mesih'e inananların O'nda birleşmesi için gereken şartlara ilişkin anlayışlarını sundular.

##### Locke

- Kilisenin hükümet aracılığıyla bir devlet dini kurma ve uygulama hakkını reddetti
- Kutsal Kitap, akli başında herkesin üzerinde hemfikir olabileceği bir dizi temel inanç sağlar:
  - İsa'nın mesihliği

- ii. İsa'nın doğrudan emirleri
- c. Hıristiyanların aynı fikirde olmadığı temel olmayan konular başkalarına dayatılmamalıdır

### **Wesley**

- A. Gerekli olmayan doktrin konusunda aynı fikirde olmadığımı kabul ediyorum
- B. Gerekli olmayan şeyler hakkında kavga etmeyi ve tartışmayı bırakın

### **Ayrı Baptistler**

- A. Tüm inançları reddedin ve mükemmel kural olarak yalnızca İncil'i kullanın, ancak model üzerinde tam bir anlaşmaya gerek duymadan
- B. Hukukçuluğa ve bölünmeye yol açacağı için kesin ayrıntılardan kaçın

### **Önemli Baptistler**

- A. Kutsal Kitap hiçbir sapmaya izin verilmeyen kesin bir taslaktır
- B. Plandan sapma kişiyi gerçek kiliseden uzak tutar

### **O'Kelly/Haggard**

- A. Mesih kilisenin tek başıdır
- B. Kabul edilebilir tek isim Christian ismidir
- C. İncil imanın tek kuralıdır
- d. Hıristiyan karakteri kilise kardeşliğinin tek sınavıdır
- e. Özel yargı hakkı herkesin ayrıcalığıdır.

### **Barton Taşı**

- A. Cemaatsel yönetim
- B. Biçim ve yapılar yerine, kutsal ve doğru yaşamayı benimseyen ilk kilisenin yaşam tarzını restore etmek
- C. Mesih'te özgürlük, belirli bir uygulamanın (bir ritüel olarak) vurgulanmasından daha önemlidir.

### **Campbell**

- a. Temel/temel inançlara onaylanmış emsal eklendi.
- b. İncil gerçeklerden oluşan bir kitaptı (fikirlerin, teorilerin, soyut gerçeklerin veya sözlü tanımların değil) ve rasyonel bir inancın bu gerçekler üzerine formüle edilmesi ve tanımlanması gerekiyordu.
- c. Cemaat özerkliği
- d. Her cemaatte çok sayıda ihtiyar
- e. Haftalık cemaat ve
- f. Günahların bağışlanması için inananların suya daldırılması
- g. Böylece Rab şöyle dedi:

### **Cemaatçiler**

- A. İnsanların bir dönüşüm deneyimine ihtiyacı vardı

Bu uzun süre boyunca birçok yönden farklıydılar, bazıları geçmiş öğretiyi ve uygulamalarla bağları koparmak konusunda isteksizdi, ancak mevcut "kiliselerinin" İncil'de okudukları kiliseye benzemediğini fark ettiler.

Bu reformcuların ve restorasyoncuların çoğu olmasa da çoğunun ortak bir yanı vardı; ya reform yapmak, restore etmek ya da İncil'in kilisesine geri dönmek ve diğer tüm inananlarla birleşmek ve yalnızca Hıristiyan olmak istiyorlardı.

Bir dönem birlik vardı ama farklı ve kutuplaştırıcı görüşler ortaya çıktı:

- Kutsal Kitap, ayrıntılar üzerinde tam bir anlaşmanın gerekli olmadığı bir plan, anayasa veya kalıptır. MESİH'TE olanlar için, insanlar arasında ve Tanrı'nın önünde doğru bir şekilde yaşamak, biçime, yapıya ve kesin anlayışa bağlı kalmaktan daha önemliydi.
- Kutsal Kitap sapmadan takip edilmesi gereken kesin bir plandır. Liderlerin kesin plan hakkındaki yorumundan sapanlara arkadaşlık yapılmayacaktır. Sonuç olarak, planın kesinliğinin sürekli olarak tanımlanması, anlaşmazlığa ve daha fazla ayrılığa yol açar.

**Birlik kalmak**ve arkadaşlıkta sorunlar duayla çözülmelidir:

- a. Bir kişinin paydaşlık içinde kalması için sahip olması gereken anlayışın kesinlik derecesine kim karar veriyor - Tanrı mı, İnsan mı?
- b. Kişinin müjde dışı bazı öğretileri yorumlaması  
Bir başkasının Tanrıyla ya da başka bir Hıristiyanla olan paydaşlığını belirlemek mi?
- c. Bir kişi Tanrı'yla paydaşlık içinde olabilir mi ama Mesih'te başkalarıyla birlikte olamaz mı?
- d. Eğer İncil bir konuda susuyorsa, bu suskunluk bir şeyi gerektirir mi, yoksa yasaklar mı?  
Benzer şekilde Kutsal Kitap bir şeyi belirttiğinde başka bir şeyi ne gerektirir ne de yasaklar.
- e. Kilise babalarının, reformcuların, restorasyoncuların ya da günümüz yazarlarının yazıları, insanın Tanrı ya da O'nun çocuklarıyla paydaşlığının bir koşulu olamaz.

Bir miktar başarı elde ettikten sonra bile, MS 100'den sonra ataları gibi, çok geçmeden sürüklenmeye ve geçmişin öğretilerini kabul etmeye, yeni inançlar oluşturmaya veya eskilerini yeniden kurmaya başladılar.

## Çözüm

Tarih boyunca devam eden ortak bir konu var gibi görünüyor. Her nesil, önceki neslin inanç ve düşüncelerinden yararlanır. Liderler ve/veya yazarlar, gelecek neslin yararlanacağı sonuçları kaydederler. Bazıları kabul edilir, bazıları ise muhtemelen önceki anlayış ve kavramlarına dayanarak reddeder. Bu süreç, ortaya konmuş bir standardın bulunmadığı ve hiçbir zaman da bulunmadığı tıp, bilgisayar, kimya, fizik ve matematik gibi bilinmeyenlerin dünyasında mutlaka gereklidir. Bu nedenle her bilgi bir yapı taşıdır.

Bu çalışma, kendi nesillerinin insanların ve liderlerinin, Tanrı'dan gelen sözlerin kapsamlı bir incelemesine güvenmek yerine, geçmişin "bilgili adamlarının" görüşlerini kabul etme eğiliminde olduklarını gösterdi. Gözlemlemek.

1. Justin Martyr, Sokrates ve Platon'un öğrencisiydi ve kutsal yazılar konusunda kendisini pek iyi hazırlamış gibi görünüyordu.
2. Lyons'lu Irenaeus kutsal metin olarak Hermas Çobanı'na güveniyordu.
3. Origen, Septuagint'i İbranice bilgisinden düzeltti. Ancak Stoacı, Neo-Pisagorcu ve Platonik inançları onun akıl yürütmesini gölgeliyordu.
4. Ambrose'un teolojisi Origen'inkinden önemli ölçüde etkilenmiştir.

5. Augustine, Cicero'ya hayrandı ve onu diğer tüm antik yazarların üstünde sıraladı ve ruh ve beden inancına ilişkin ikili sistemini korudu.
6. Wycliffe, İncil'i İngilizceye çevirirken Jerome'un kusurlu Latince Vulgata'sına güvendi; muhtemelen elindeki tek şey buydu.
7. Luther'e her şeye şüpheyle yaklaşması ve her şeyi test etmesi öğretilmişti ama yine de "kilise babalarının" öğretilerinin çoğunu kabul ediyordu.
8. John Calvin sık sık Augustine ve Ambrose'un öğretilerinden alıntı yapıyordu.
9. John Locke'un öğretileri Thomas ve Alexander Campbell'ı etkiledi.

Mesih'e inananlar, Mesih'i inkar etmeyi ve başka bir İncil'i kabul etmeyi ya da başka bir dini doktrine uymayı reddettikleri için zulüm gördüler; a) Yahudilik, b) Roma İmparatorluğu döneminde Pagan veya İmparator İbadeti, c) Orta veya Karanlık çağlar sırasında ve sonrasında Katoliklik veya d) Reformasyon ve Restorasyon dönemlerinde Katoliklik ve Protestanlık.

Kişi, ilahi olarak vahyedilen bilgiye güvenerek, Tanrı'nın iradesine ilişkin daha doğru bir bilgi ve anlayış elde edebilir.

Yüzlerce yıl boyunca zulüm nedeniyle birçok kişi yalnızca Kutsal Kitabı kullanarak Tanrı'ya dönmeye çalıştı. Yaklaşık son 200 yılda, vahyedilen gerçekle aynı kefeye konduğunda yeni dini organizasyonların ortaya çıkmasına neden olan pek çok fikir veya yorum farklılığı görüldü. Kişinin kendisine şunu sorarak sorunun bir parçası olup olmadığını belirlemesi gerekir: "Sonuçlara ulaşırken ne ifade ettiğini belirlemek için kutsal yazıları şahsen araştırdım mı? Veya 'İncil doktrininin' bulunup bulunamayacağını ve inancıma ve sonucuma uyacak şekilde yorumlanıp yorumlanamayacağını görmek için İncil'i aradım mı?"

Aşağıda, sadık bir şekilde inanılan ve kardeşlik testi yapılan bazı göreceli yeni öğretilerin bir listesi yer almaktadır. Birçoğu tamamen veya kısmen reddedildi.

- Rab'bin Sofrası'nın "amblemeleri" kapatılmalıdır.
- Rab'bin Sofrası'nda kullanılan ekmek, buğday unundan yapılmalı, duadan sonra ve üyelere dağıtılmadan önce parçalanmalıdır.
- Asmanın meyvesi olan kadeh, fermente edilmiş şarap olmalıdır.
- Tek tek fincanlar değil, yalnızca bir fincan kullanılabilir.
- İncil dersleri kiliseyi bölüyor, bu nedenle uygulanamıyor.
- Allah'a ibadet olarak şarkı söylemek, bir müzik aleti veya ahenkle değil, ilahiler içermelidir.
- Kadınların toplandıklarında başlarını saç dışında bir şeyle örtmeleri gerekir.
- Kadınlar saçlarını kesemez veya kesemez.
- Hıristiyan cemaatleri bina sahibi olamaz.
- "Kilise binası" içerisinde yemek yenemez.
- Spor salonuna, aile yaşam merkezlerine ve kamplara sahip olmak günahdır.
- Hıristiyanlar Noel'e katılamazlar.
- Karışık yüzme günah olduğu için hoş görülmez.
- Dans etmenin her türlü günahtır.
- Hükümete katılmak, oy vermek bile günahdır.



- Silahlı kuvvetlerde görev yapmak günahtır.
- Kiliseye bağlı okullara ve kolejlere yapılan bağışlar günahtır.
- Kutsal Kitap dışında herhangi bir yayının kullanılması yanlıştır.
- Kilisenin adı herhangi bir konum olmaksızın “ \_\_\_\_\_ ” olmalıdır.
- Her türlü alkollü içkiyi içmek günahtır.
- Tütünün her türlüsü kullanmak günahtır.
- Irklar arası evlilik İncil'e uygun değildir.
- Kutsal Kitap Hıristiyanların kle sahibi olmasını yasaklar.
- Kiliseler hiçbir çabaya ortak olamazlar.
- Cemaatler düzenli olarak vaiz alıştıramazlar.
- Aynı anda birden fazla şarkı söylemek eğlencedir, bu nedenle günahtır.

Geçmişte ve günümüzde birçok dindar insan, yorumlarının tam olarak Tanrı'nın iradesi olduğuna inanıyor. Ancak birçoğu daha ileri çalışmalar sonucunda tamamen veya kısmen reddedildi. Ne değişti? İncil miydi yoksa insanın yorumu mu? şİMDİ TÜM GERÇEKLERİ biliyor muyuz? Tanrı ile paydaşlığın koşulları olarak bu kadar sıkı bir şekilde savunduğumuz şeyin gelecek nesillerde yanlış olduğu kanıtlanacak mı? İnançlarımız oğrenemeyecek kadar NİHAİ midir?

İsa'nın İncili veya İncili:

- A. Tanrı, Nasıralı İsa gibi insandı ama günahsızdı,  
Günahın ortadan kaldırılması için kan kurbanı, günah sunusu olarak fiziksel bedeni Tanrı'ya.
- B. Onun gömülmesi ve ardından dirilişi ölümün zaferiydi.
- C. Onun yükselişi, Baba Tanrı'nın yanındaki önceki meskenine geri döndü.

O'nun ölümüne gömülerek O'na güvenenler yeni ruhsal varlıklar olarak dirilirler. Yalnızca Mesih'in ve O'nun Havarilerinin oğretilerini (doktrinlerini) yaşayarak (yürüyerek) Tanrı'nın benzerliği, imajı ve doğası haline gelirler ve bazılarının başkalarına oğretme konusunda farklı anlayışları olsa bile Tanrı ve Mesih'teki diğer herkesle paydaşlık içindedirler. İncil'den daha.

**Kutsal yazıları özenle incelemeli, onun gerçeklerini kabul etmeli ve bizi nereye götürürse götürsün onu takip etmeye istekli olmalıyız.**



# Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü



Randolph Dunn, Başkan - Roberto Santiago, Dekan  
thebiblewayonline.com

## Kurs 1 - Tanrı'nın Mesajı

Her şey buraya nasıl geldi?  
Tanrı Olan Adam  
Mesih - Tanrı'nın Gizemi  
Tanrı Hakkında Mitler  
Yaşamdan Ölüm - Ölümlü Adam  
Planlanan Geri Ödeme  
İncillerin Mesajları

## Kurs 2 - Mesih'e İtaat

İsa'dan Önceki Zaman  
Dünyadaki Zaman Mesih  
İsa'dan Sonra Zaman  
Dünyadaki Zamanın Sonu  
Karar Verme Zamanı  
Ölümden Çarmıhtan Yaşama  
Bağışlamayla İlgili Mitler  
Mesih'e vaftiz

## Kurs 3 - Mesih'te Yeni Bir Yaşam

Ellerle Yapılmayan Bir Krallık  
Krallıktaki Hizmetçiler  
Mesih'in İlk İlkeleri  
Dullar ve İhtiyaç Sahibi Diğerleri  
Manevi Süt  
Özgür Yaşamak  
Sefalet Efsanesi  
Mektuplardan Mesaj  
Tanrı'ya Ruhta ve Gerçekte İbadet Edin

## İncil Akademisyenleri için Çalışmalar

Özetlenen İncil  
Özetlenmiş İncil  
Türler ve Metaforlar

## Kurs 4 - Mesih'te Büyümek

Nasıralı İsa  
İsa'nın Hayatı  
Mesih'te Birleşmiş  
Ağrı Hakkında Mitler  
Beden, Ruh, Ruh - Öldüğünüzde Nereye Gidiyorlar?  
Evlilik ve Boşanma  
Tanrı'nın Şabacı  
Yaratılış Yaratılıştan Önce Yaratılış  
İbraniler

## Kurs 5 - Mesih'te Olgunlaşmak

Çarmıhtan Dersler  
Tanrı'nın Yeniden İnşa Süreci  
Şimdiye Kadar Sorulan En Harika Sorular  
Yaşamak Mesih'te Birbirimiz İçin  
Maksimum Hayatı Yaşamak  
Şimdi ve Sonsuza Kadar Vaat Ediyor  
Gerçek Erkekler Tanrısal Adamlardır  
Hayatın Harika Sözleri

## Kurs 6 - İncil Bilgini Olmak

Gölgeler, Türler ve Kehanetler  
Kutsal ruh  
Daniel  
İsa Mesih'in Vahiy  
Kutsal Yazıların Sessizliği  
MS 100'den MS 1500'e Öğretiler ve Uygulamalar  
Reform veya Geri Yükleme  
İncil'in Derlenmesi ve Tercümesi  
Günümüzün Kilise Uygulamaları– Kutsal Kitap mı,  
Gelenek mi?

İsa'nın Şecere - Bir Tablo

Uluslararası İncil Bilgi Enstitüsü'nün [thebiblewayonline.com](http://thebiblewayonline.com) adresinde diğer dillere bağlantıları vardır..